

UNIUREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIUREA POPORULUI“, Bla j, jud. Târnava-Mică

Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Să ne luminăm, popoare!

Cuvânt împreună, despre lume și nații, în ziua preasfântului praznic al Invierii Domnului

De **A. MELIN**

Sărbătoarea sfintei Invieri a fost totdeauna zi de lumină și de bucurie. Dealungul și dealatul pământului, până unde a răsbătut vre-un suflet de creștin, în această zi au răsunit și răsuna celea mai înălțătoare și mai înaripate catavasii de preamărire. Hristos-omul și Dumnezeu în aceeaș persoană, după moartea cea cumplită pentru păcatele lumii, a ieșit biruitor din mormânt și s'a preamărit întru toată slava cerească.

În această zi stricăciunea a fost învinsă, moartea rușinată. Durerea cea mare din Vinerea Patimilor s'a schimbat în bucurie. Peste mormântul păzit de puterile întunerecului a strălucit soarele biruinței. Lumea întreagă s'a scaldat în lumina nouă a învierii.

De aproape două mii de ani popoarele prăznuiesc neîncetat sfânta înviere, fără să fi învățat însă prea multe din dumnezeieștile ei îndemnuri. De atâtea veacuri noroadele pământului aud înveselitoarea catavasie a Paștilor, care spune: „Zău învierii, să ne luminăm, popoare!“ Însă lumina cea mult dorită, atât de greu își face cale..!

Iată și acestea sfinte sărbători ale învierii, pe cari le trăim acum, sunt atât de îndepărtate de fericitoarea lumină a lui Ius Hristos. Azi, când clopotele vestesc pretutindeni: „Paștile Domnului, Paștile“ și chiamă lumea la beutura nouă, făcătoare de minuni: nu din piatră stearpă, ci din izvorul nestricăciunii, din Hristos cel ce a izvorit din mormânt“, — neamurile sunt par'că mai învrăjbite și mai încruntate ca oricând. Pe deasupra țarilor, în loc de cântare de biruință se poartă iarăși, întunecat și neguros, duhul răsărit al războiului. Vestitorii evangheliei ne chiamă: „Să mâncăm cu mâncare de noapte și ... cântare să aducem stăpânului, și să vedem pe Hristos, soarele dreptății, tuturor viața răsărind“, — iar națiile lumii adună oști, sună goarna prevestitoare de moarte, stau gata de macel.

Spurcata lăcomie omenească nu mai are margini, nici saturare. Colo stă o proaspătă capătenie, cu sabia proptită în nori, adulmecând în cotro

să pornească puvoial. Dincolo un vechiu negustor, deprins cu comorile și cu stăpânirea, își ține mâinile încheștate peste câștiguri și păzește, cu ochi de balaur, să nu-i scape nimic din pradă. Alții, mai mărunți capata și ei curaj, și își ascut sulțile, să haiducească prin vecini, sub cuvânt că și moșii lor au

trăit cu hăpca, călărind pe grumazii celor năpăstuiți de soartă. Toate cenușotele, toți înfrânții de ieri și de alte dați, înalță creștele și vreau să întoarsă vremile înapoi. Contractele de pace sunt izbite cu piciorul, ca nește hârtii netrebnice, bune de aruncat pradă șoarecilor și moliilor.

Alții au cazut și mai rău. Se lapadă cu silnicii înfloritoare de legea dumnezeiescă a Nazarineanului, aprind manastirile, alunga pe arhierii și preoți, darâma lăcașurile de închinare. S'au vândut Satanei, pe față, și se gâtuiesc unii pe alții, se sfășie, mai cumplit ca fiarele codrilor.

Un suflu rău și dușmănos se ațăță pretutindeni, și între om și om. Chiar și în cuprinsul aceeaiași țări, între frați de sânge și de suferințe, se iouiește, pe zi ce trece, ura și vrajba. Fiecare om este dușmanul semenului său. Tînărul nu mai cinstește căruntețele, bătrânul se supără și se uită ponciș când mai râvnesc și cei mărunți la blidul cu zeama. E o încordare de moarte.

Oamenii nu mai caută să se dumi-rească unii pe alții prin puterea cuvântului înțelept, ci se unesc în taberi și dau grai ciomegilor. Se născocesc fel de partide, fel de fel de cămăși, fel de fel de lozinci, și domnește prepotența, dreptul celui mai tare. Poruacește valul, apa mare. Unii trag la dreapta, alții la stânga. Iar pe cărarea din mijloc, azi mâine nu mai îndrăznește nimenia să meargă.

Bine vreau toți, așa spun, așa joară și se bat în piepturi. Nu numai potrivnicii dintre partide, dușmanii de gânduri și de idei dintr'o țară, ci și națiile din marea forfoteală a lumii. Cine ar putea să spună că ducele Mussolini al Italianilor, pornind războiul cu Abisinia, nu vrea binele și fericirea poporului său, strămtorat într'o țară mică și să-raca? Ori chiar Hitler, fűhrerul Germaniei, nu vrea și el binele nației sale? Dar alergând toți după „bine“, pacea se subțiează tot mai tare și se ține aminată abia într'un fir de ață. Ba amenință chiar acum, în preajma sfântului praznic al învierii, să se rupă!

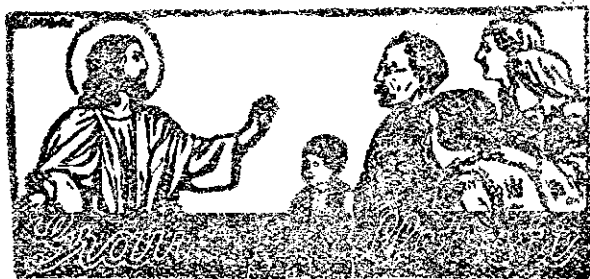
Starea sufletească a lumii nu-i de loc îmbucurătoare. Oamenii se pare că au uitat aproape de tot pe Hristos, soarele dreptății! Oa o cruntă palmuire a evangheliei lui preasfinte, care se vestește de 19 veacuri.

Cu toate tristele zodii între cari se prăznuiesc acestea Paști dumnezeiești, noi creștini fiind, nu trebuie să ne pierdem credința și nadejdile de înviere. Prin patimile și moartea sa de pe cruce, Mântuitorul nostru Ius Hristos și mai grele încuietori a sfărmat, decât urile dintre oameni și dintre popoare. Coborînd întru celea mai de jos ale pământului, „încuietorile celea veșnice“ le-a frânt, „cari țineau pe cei legați“. Și a treia zi, precum Iona din chit, a înviat din mormântul tuturor durerilor și răutăților.

La dumnezeiasca strajă, vom sta împreună cu „de Dumnezeu graitorul Avacum“ și vom vedea pe ingerul cel

purtător de lumină, carele a grăit luminat: „Astăzi este mântuirea lumii, oă a înviat Hristos, ca un atotputernic“. Și prin lumina lui vom fi și noi biruitori, oricum se vor frământa și se vor încălci națiile celea lăcomose și neodihnite ale lumii. De ziua învierii:

Să ne luminăm, popoare!

Cuvânt de învățătură

a celui dintre sfinți Părintelui nostru Ioan Gurădeaur, arhiepiscopul Constantinopolului, pentru sfânta și luminată zi a mărții și mântuitoarei Învierii alui Hristos Dumnezeului nostru

De este cineva creștin bun și iubitor de Dumnezeu, să se indulciască de acest praznic bun și luminat. De este cineva slugă înțeleaptă, să intre bucurându-se întru bucuria Domnului său. De s'a ostenit cineva postind, să-și ia acum dinarul.

De a lucrat cineva din ceasul cel dintâi, să-și iea astăzi dreapta plată. De a venit cineva după ceasul al treilea, mulțămînd să prăznuiască. De a ajuns cineva după ceasul al șaselea, nimica să nu se îndoiască, că de nimica nu se va păgubi. De s'a lipsit cineva și de ceasul al nouălea, să se apropie, nimica îndoindu-se. De a ajuns cineva numai în ceasul al unsprezecelea, să nu se teamă că a întârziat, că milostiv fiind Stăpânul, primește pe cel de pe urmă, ca pe cel dintâi. Odihnește pe cel de al unsprezecelea, ca și pe celce a lucrat din ceasul dintâi. Și pe cel din

urmă miluește, și pe cel dintâi mângăie. Și acelaia plătește, și acestuia dăruiește, și faptele primește, și voința cuprinde, și lucrul cinstește, și indemnarea o laudă.

Pentru aceasta intrați toți întru bucuria Domnului nostru. Și cei dintâi și cei de ai doilea luați plată. Bogații și săracii împreună dăntuiți. Ceice v'ați înfrânat și cei leneși cinstiți ziua. Ceice ați postit și ceice n'ați postit veseliți-vă astăzi. Masa este plină, ospătați-vă toți. Vițelul e mult, nimenea să nu iasă flămând. Toți vă îndulciți de ospățul credinței. Toți să luați bogăția bunătății. Nimenea să nu plângă pentru sărăcie, că s'a arătat împărăția cea de obște. Nimenea să nu se tânguiască pentru păcate, că iertarea din groapă a răsărit. Nimenea să nu se teamă de moarte, că ne-a slobozit pe noi moartea Mântuitorului.

Stănsu-o-a pe ea celce a fost ținut de aceea. Prădat-a iadul celce s'a pogorit în iad Amăritu-l-a pe dânsul, gustând trupul lui, și aceasta mai înainte apucând Isaia, a strigat:

Iadul (zice) s'a amărit, întâmpinându-te pe tine jos. Amăritu-s'a, că s'a stricat. Amăritu-s'a că s'a batjocorit. Amăritu-s'a că s'a omorit. Amăritu-s'a că s'a surpat. Amăritu-s'a că s'a legat. Luat-a trup, și de Dumnezeu s'a lovit. Luat-a pământ și s'a întâmpinat cu ceriul. Luat-a ce a văzut, și a căzut întru ce n'a văzut. Unde-ți este, moarte, acul? Unde-ți este, iadule, biruința?

Sculatu-s'a Hristos și au căzut dracii! Inviat-a Hristos și se bucură îngerii. Inviat-a Hristos și vieța viețuiește. Inviat-a Hristos și nici un mort nu este în groapă. Că Hristos, sculându-se din morți, începătorul celor adormiți s'a făcut. Aceluia e mărirea și stăpânirea în vecii vecilor. Amin.

Abonamentul
la foaie se plătește înainte

Sfințenia logodnei creștine

Statuti pentru tinerii cari vreau să-și dea
cuvântul spre căsătorie

De mult tot aveam de gând să îndrept cu sfaturile mele de preot bătrân către voi tinerii, cari vedeți lumea aceasta atât de frumoasă, atât de trandafirică, atât de mult făgăduitoare, și să vă atrag atenția asupra celei mai mari fapte pe care aveți de gând și trebuie să o săvârșiți dată, asupra căsătoriei.

Dela căsătorie atârnă fericirea ori nefericirea voastră.

Și dacă așa este, pentruce să nu încultați sfaturile unui om bătrân, care trecut de mult peste pragul căsătoriei, care, atât din pășaniile lui, cât și din mizeria tele cărți pe cari le-a citit despre căsătorie, poate să vă dea unele sfaturi, pe care cari cu vremea numai mulțumitori puteți fi.

Și n'am de gând să vă dau sfaturi seci. Doamne ferește! Le voiu presăra, cât e cu putință, cu pilde, ca din pildurile altora să scoateți învățăturile te buincioase.

Înainte de toate însă vă rog să citiți aceste sfaturi cu multă băgare de seamă, pentrucă aici e vorba de ceva foarte serios și sfârșit, de ceva cât se poate de sfârșit.

Vă voiu vorbi de un lucru foarte serios, fiindcă aici e vorba de ceva dumnezeesc. Deschizând Biblia, veți găsi adevărat, chiar la început, în Cartea Facerii la cap 1, stih 27, următoarele: „Și făcând Dumnezeu pe om, după chipul lui Dumnezeu l-a făcut pe dânsu-l bărbat și muiere i-a făcut pe ei. Și bine i-a cuvântat pe ei Dumnezeu zicând: creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul și-l stăpâniți și el și stăpâniți peștii mării și păsările ceriului și toate dobitoacele care se târăsc pe pământ“.

Foia „UNIRII POPORULUI“

Priceasnă de Paști

Preasfânta zi, ce-am așteptat,
Azi lată ni-s'a arătat:
Hristos din morți a înviat!
Aleluia, Aleluia, Aleluia!

Cerescul Rege s'a lăsat
Frumos ca crinul înflorit,
Ca soarele la răsărit.
Aleluia, Aleluia, Aleluia!

Sub pasul Lui învingător
S'așterne iadul 'ngrozitor
Cu freamăt surd, sfâșietor.
Aleluia, Aleluia, Aleluia!

S'aștern călăii tremurând,
S'aștern dușmanii celui blând,
S'aștern cu toții, rând pe rând.
Aleluia, Aleluia, Aleluia!

Și legănat pe-aripi de vânt
S'aude-un dulce cântec sfânt,
Cântat de cer și de pământ:
Aleluia, Aleluia, Aleluia!

Dece, când cerul e senin,
Să mai nutrești în piept suspin?

Dece să plângi popor creștin?
Aleluia, Aleluia, Aleluia!

Alungă-acum orice oftat
Și zi în suflet mângălat:
„Hristos din morți a înviat!“
Aleluia, Aleluia, Aleluia!

„Cu El și eu voiu învia,
Pe urma Lui de volu călca;
Isuse, fil Tu partea mea!“
Aleluia, Aleluia, Aleluia!

Doamne strigat-am...!

În anul 1916, când Austriacii se băteau cu Rușii în Bucovina, povestește un preot bucovinean, atele noastre erau pustii, țărani fugiră cu vite cu tot. Rămaseră numai bătrânii și eu, preotul, căci volam să apăr biserica și s'o păzesc, să nu mi-o aprindă și să nu mi-o jefulască.

Odată auzii toată noaptea împușcături și nici vorbă nu era să pot dormi de grijă. Se făcu ziuă și eu mulțumii lui Dumnezeu că a trecut noaptea în pace. Eram în curtea bisericii și mă uitam cum răsare soarele, când văzui, spre marea mea spalmă, un căluț austriac intrând în curte în goana calului.

Sări jos din șea, își legă calul de stâlpu prîdvorului casei și veni spre mine. E leane să

vă închipuiți cum îmi era sufletul. Abia să mă îngălmez o „bună dimineața“.

— „Hai cu mine la biserică, părinte! M'am înflorat. Cu toate că puținica aveam a bisericii și sfântul păhar de aur erau ascunse, totuși mai aveam în biserică mai lucruri de preț. Începu să-l rog că e creștin și pare-se și Român după vorbă și că e pășă să jefulască sfântul locaș.“

El se duse deadreptul la altar și sărui ușa împărătească, apoi îmi făcu semn să mă așez în strană și-mi ceru să-l cânt „Doamne strigat-am“. Făcui cum îmi spusese; el sta genunchi cu ochii spre altar și asculta că teceul. Mă rugă să-l mai cânt încă odată și rîndul acesta cântă și el, cu glasul său bas, „Doamne, strigat-am către tine, auzi-mă! Mi s'a părut că ei cântă cu atâta încercare cum n'am auzit pe nimeni până atunci și pe se-i atâta curaj, că îndrăznii să mă uit în fața lui. Când am isprăvit, el îmi strânse mâna, și mi-o sărută și-mi mulțumi.

— „Unde e cutia milelor?“

Îl adusei cutia bisericii și el puse în trînsa câteva coroane. Apoi părăsirăm biserica. Eram așa de mișcat de întâmplarea asta, că abea puteam vorbi. Dar n'am putut răbdă și nu îl întreb pe acest ciudat oaspe, ce gânduri avu să vie să se închine până în zorii zilei.

— „Să-ți spun părinte: Cum mă vezi eu soldat bătrân și am doi feciori cu mine alături pe front. Eri seară era nevoie de o sentință

Când e așadar vorba de căsătorie, să știți că e vorba de ceva ce nu ne poate tălcui nime în lume. Ori nu vedeți că noi nu suntem în stare să înțelegem nici răsaritul din sămânță și creșterea unui fir de iarbă? Cum își sfarmă sămânța aceea căsălia, în care a fost închisă? Cum își sugă din pământ hrană? Cum prefăce apa și pământul acela în rădăcină, cotor și frunză, mai pe urmă în floare și în sămânță? Cum prefăce din pământul acela negru ori galben culoare verde? Toate acestea sunt taine pe cari nici până în ziua de astăzi nu le-au putut pătrunde învățații pământului. Cum veți putea deci înțelege misteriiile dezvoltării omului?

Vorbind deci despre căsătorie, veți recunoaște și voi, că e vorba de un lucru nobil și bun, fiindcă și despre aceasta ni-se spune la Cartea Facerii cap 1, stih 31: »Și a văzut Dumnezeu toate câte a făcut, și iată bune foarte«.

Vă voi vorbi despre un lucru foarte important, pentru că de căsătoria ce aveți de gând să încheiați atârnă nu numai toată fericirea, sănătatea și bunăstarea voastră, ci și a viitorilor voștri copii.

Fericirea, pentru că dacă este în viața aceasta fericire, și câtă este, numai în căsătorie se poate afla. Asta una-i așa de sigur, precum e de două ori doi patru.

Sănătatea, pentru că toți medicii recunosc că oamenii căsătoriți sunt mult mai sănătoși și trăiesc cu mult mai lung decât cei necăsătoriți.

Bunăstarea, pentru că în tovărășia unei femei cinstită, ori a unui bărbat cinstit, poți cruța cu mult mai bine decât neînșurat. De aceea se și căsătorește toți țărani noștri, singur numai cei ciungi și orbi rămân necăsătoriți.

Vă voi vorbi de ceva foarte sfânt, pentru că ceace s'a încheiat, la sfârșitul zilei a șasa a facerii, acolo în ceruri, cu binecuvântarea lui Dumnezeu Tatăl, adică căsătoria, Domnul nostru Isus Hristos a ridicat-o la rangul de sacrament adică

de mare taină a Legii celei Noue, fiind una din cele șapte taine ale creștinismului.

Înainte de a vă da staturile făgăduite, citiți, vă rog, cu toată atențiunea, apostolul care se citește la cununie, din epistola sf. apostol Pavel către Efeseni, cap 5, stih 20—33.

Nu vă supărați, dacă vi-l dau aici întreg, ca să nu-l mai căutați altundeva și să nu-l găsiți:

„Fraților, mulțumiți pururea pentru toate, întru numele Domnului nostru Isus Hristos, lui Dumnezeu și Tatălui, plecându-vă unul altuia, întru frica lui Dumnezeu. Muieri, plecați-vă bărbaților voștri, ca Domnului, pentru că bărbatul este capul muierei, precum și Hristos este capul bisericii și el este mântuitorul trupului. Ci precum se supune biserica lui Hristos, așa și muierele bărbaților săi întru toate. Bărbaților, iubiți-vă muierele voastre, precum și Hristos a iubit biserica și pe sine s'a dat pentru dânsa, ca să o sfințească cu spălare de apă prin cuvânt, ca să o pună pe ea înainte lui și mărită biserica, care nu are întinăciune, nici sbârcire, sau altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă și fără prihană. Așa sunt datori bărbații să-și iubească muierele sale, ca și trupurile sale. Celce-și iubește muierea sa, pe sine se iubește. Căci nimenea niciodată nu și-a urit trupul său, ci-l hrănește și-l încălzește, ca și Hristos biserica, pentru că mădulări suntem trupului lui din carnea lui și din oasele lui. Pentru aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va alipi de muierea sa, și vor fi amândoi un trup. Taina aceasta mare este, iară eu sic de Hristos și de biserica. Deci dar și voi unul fieștecarele așa să-și iubească pe muierea sa, ca și pe sine; iară muierea să se teamă de bărbat“.

Părintele Iuliu

Opera Pontificală pentru propaga-rea Credinței. Luni, 23 Martie a avut loc la București ședința consiliului național al Operei pentru propagarea Credinței, sub președinția Rev. Dr. Nicolae Brînzeu canonic în Lugoj. S'a făcut darea de seamă asupra rezultatului primului an de funcționare a Operei la noi, constatându-se cu mulțumire, că deși încă abia la începutul organizării, Ziua misionară a dat un rezultat destul de frumos: 333.056 Lei. Această sumă a intrat din următoarele eparhii: Baia-Mare 121.736 Lei, Clujul 92.659, Oradea 64.000, Blajul 43.000 plus 4.047 Lei colectați în protopopiatul București, Lugojul 7.714 Lei.

S'a luat act de măsurile de organizare, luate de președinte și s'a hotărât o intensă propagandă personală în acest scop, ca să avem cât mai mulți membri înscriși la Operă. În acest scop președintele va lua contactul cu directorii eparhiali. S'a prevăzut sistematizarea acțiunii pentru ziua misionară. Ca mijloc de propagandă va servi, între altele, buletinul Operei, care se va scoate trimestrial cu ajutorul capitalului de 10.000 Lei pus la dispoziție în acest scop de Il. Sa Alex. Breban prepozit la Baia-Mare. În primul număr al acestui buletin se vor publica statutele Operei și îndrumări pentru organizarea ei pe parohii.

Primeniri sufletești de sf. Paști.

S'au ținut și anul acesta, ca în toți anii de altfel, exerciții spirituale pentru școlarii Blajului. Au fost ținute la fiecare școală în parte. Pentru publicul blăjan, s'au ținut în catedrală, seara între orele 7—8, în săptămâna Florilor. Predicile au fost rostite de Rvss. Ioan Moldovan, canonic, în cadrele „Agrului“ local și a Reuniunii Femellor. În fiecare seară catedrala era ticsită de mulțimea credincioșilor. În duminica Florilor, membrii „Agrului“ s'au cuminecat, în corpore. În săptămâna patimilor s'au ținut, tot în catedrală, încă trei predici, tot în cadrele Reuniunii femellor gr. cat. române din Blaj, de către pâr. prof. Dr. Liviu Chiezu.

nr'un punct înaintat în mijlocul patrelor rusești. Toți știam ce însemnează să stai de pază într'un loc așa de primejdut. Căpitanul a întrebat, dacă vrea să meargă cineva de bunăvoie. Nimeni nu s'a găsit. În sfârșit ieșii eu din rând. Feciorii mei, firește, nu puteau să lase singur pe tatăl lor. Nu e nevoie să știți, părinte, cum am scos-o la capăt. Ne-am târât pe brânci și am stat noaptea întregă pe o înălțime de tufișuri, ca să vedem ce se petrece la Ruși. Nu știți, părinte, cu ce inimă stam eu acolo! Nu pentru mine, căci eu ce mai am de trăit? dar pentru fiii mei suspinam din adâncul inimii și strigam spre cer, să ne audă și să ne fie zilele. Doamnel Mi-am adus aminte din copilăria mea și de cântecele bisericesti și mi-am întors inima spre Dumnezeu deodată. Și mi-am făcut socoteala de când n'am mai fost la biserică și am făcut în suflet jurământ, că de mă va scăpa Dumnezeu din primejdia asta, am s'atarg la cea dintâi biserică și să mă închin Domnului și să-l mulțumesc.

Și spre ziua am luat drumul îndărăt și ne-a scăpat Dumnezeu. Nu mi aduceam aminte de nici o altă rugăciune decât de asta cu „Doamne strigat-am către tine, auzi-mă!“ Și cu adevărat m'a auzit Dumnezeu în ziua necazului și am strigat aici să-l mulțumesc“.

Cu vorbele acestea ostașul se sui pe cal și porol spre front.

Gh. Coșbuc

Ciobănie de creștin

În poiana Săcăturii, unde se despart cele două plaiuri, unul, cel din dreapta, ducând la Adâncitura eu brazi nemeși, iar cel din stânga urcându-se pe coasta Smeurișului, ca un vrej de fasole pe haras, stă, îngropată într'o cunună de brazi, stâna Marcului, cel mai bisericos om al satului. Stâna e departe de biserică, eale de șase ceasuri cu piciorul, pe potecute ascunse, în frunziș, sau trei ceasuri de huzdupăială, călare, pe plaiul cel mare, pe care, căad e vânt, treăuie să te prinzi eu mâinile de obilânc, să nu te smulgă din șea. În zilele de arșiță e și mai încet mersul, se oprește murgul la fiecare pârâiaș și izvor, să-și ia puteri din apa rece ca sloiul, ce atunci scapă din sânul sghiaburilor.

Amândouă drumurile, potecuta și plaiul, le-a urcat și coborât Marcu, — bisericosul satului, — de mii și sute de ori, din copilărie și până azi, când i-a înconșit musteața, iar pe obraz, a tras plugul vremii brazdele bătrâneții.

Cine-avut morocul să-l înșoțesea pe Marcu la stâna, pe vreme liniștită, când și frunza plopuului a așipit, n'are să-i pară rău, că a pierdut ziua înzadar. Și mai ales, a vre'o Duminică, după masă, după ce își făcuse bala sufletului, ascultând sfânta slujbă și beatând mătâni, cum numai Marcu știe să bată, e mai mult un moroc, să te poți nimeri cu el la acelaș drum.

De cum scoți piciorul din sat și prinzi plaiul de cap și până la stâna de sub coasta Smeurișului, nu este părau, deal, izvor, răscruce, suiș și coboriș de plaiu, care să nu-și aiba povestea, legenda sa. Și una mai frumoasă, decât alta, una mai îngrozitoare decât cealaltă. Marcu, — cel mai bisericos chiabur al satului, — pe toate le știe, pe toate le-a povestit drumeților și ciobasilor, într'o zi ea 'a alta, fără schimbare, fără greșuri, ca și cum le-ar fi citit dintr'o carte. Dar nu numai că le spune și le masină, ea și cum se macină porumbul, tot cu acelaș ticăit și hodorigit al morii, ei Marcu și trăsște acele întâmplări cari s'au petrecut, fie că le-a văzut cu ochii, fie că le-a auzit din gura altora.

Așa, când va trece pe la dosul fagilor, pe Marcu îl oprește o putere nevăzută, care îi întoarea fața spre cei trei fagi, crescuți ca trei gemeni, din aceeași rădăcină, el își face cruce și rostește, eum a rostit de cinsprezece ani încoace, acel „Dumnezeu să-l ierte“, creștinesc ieșit din inimă curată.

Dacă-l va întreba cineva, de ce aceasta închinare și iertăciune, Marcu îi va spune, în cuvinte duicase, povestea unui tînăr, care și-a curmat zilele pentru a se întâlni mai curând eu mama-sa, trecută în cealaltă lume și de dorul căreia se usca pe picioare. „A fost dus în sat și îngropat fără preot, afară din cimiter, cu un pșgân. Vezi, colea, între cei trei fagi, i-am ridicat o cruce și de câteori îmi aduca-

Atsazi este mântuirea lumii

Invierea lui Hristos, piatră de temelie a credinței noastre

Jidovii și-au potolit ura nelegiuită pe care o aveau față de Isus Hristos. Il văzură chiar ispășind pe cruce; și crezând că nu vor avea nimic de temut în el, se depărtară. Ingrijorați totuși, ca nu cumva învățăceii lui să răpească corpul învățătorului lor, și în felul acesta să nu facă pe nedreptul popor, întotdeauna ușor de amăgit, să creadă că Isus a înviat, căpătenile preoților și Fariseii au cerut ca pecețile Puterii publice să fie puse pe piatra care închidea intrarea mormântului; rânduse și soldați de pază. Mulțumită acestor măsuri, ori ce înșelare era cu neputință; iar Sinagoga biruitoare putea să se odihnească în pace.

În timpul acesta, zorile zilei a treia, decând Isus fusese așezat în mormânt licăriau la răsărit. Femeile evlavioase, grăbite de-a cinsti înmormântarea Mântuitorului, alergară la mormânt, des de dimineață, pentru a adăuga la balsamurile lui Nicodim altele, proaspete, ceea ce măreția sabbatului nu le-a îngăduit să facă în ajun. Deodată, gânduri grele le spulberă planurile lor pioase, întrebându-se: »cine ne va răsturna piatra de pe ușa mormântului« (Mc. 16. 3). Și care nu le-a fost mirarea, când, la sosirea lor, au văzut mormântul deschis și gol. Paza a dispărut; s'a risipit cuprinsă de groază la vederea îngerului strălucind de lumină mare, care, coborîndu-se din cer, ridicase piatra de pe mormânt și ședea acolo. »Pentru voi, zice trimisul cerului femeilor sante, nu aveți nici o frică. Știți, că pe Isus cel răstignit îl căutați. Nu este aici, căci a înviat precum zisese. Veniți și vedeți locul unde a fost pus Domnul« (Mt. 28, 5-6).

Marea taină deci se săvârșise. Credincios făgăduinței făcute, Isus la primele licăriri ale zilei, plin de glorie, ieșise din

mormânt. »Cu adevărat a înviat Domnul« (Lc. 24, 34).

Minunea invierii, pe care noi creștinii cu multă pietate o prăznuim an de an, este pentru Isus Hristos cea mai înaltă dare pe fața a puterii Sale dumnezeiești. Ne dă dovadă că el e într'adevăr stăpânul vieții și al morții, și că totul li este supus. Prin această minune, Isus rușinează pe inimicii săi, stabilește în chip hotărîtor misiunea sa dumnezeiască, și alungă orice pricină ce ar duce la nestatornicie și in-doială.

Invierea lui Hristos este apoi, pentru Biserica noastră catolică garanța sigură a biruințelor pe cari ea le va câștiga contra inimicilor ei. Aceasta și trebuie să fie situația Bisericii lui Hristos; doar dumnezeescul Mântuitor a asigurat-o că porțile iadului nu o vor învinge. Făgăduința ce s'a adevărit mereu. Viața Bisericii noastre a fost o viață necurmată de luptă contra furiei tiranilor contra ademenirilor de desbinări religioase și a învățăturilor potrivnice bisericii catolice, și contra târîrilor și mai primejdioase încă ale pornirilor păcătoase.

Ea a trecut prin persecuții crâncene și vijelioase; inimicii ei, nu odată, au trimbișat lumii că a sosit timpul când Biserica e nimicită de pe fața pământului, și, omește vorbind așa ar fi trebuit să fie. Însă, făgăduința Mântuitorului s'a adevărit și se va adevări și în viitor, și întotdeauna, căci pentru Biserica, ca și pentru Hristos, după timpul sbuciumat și dureros al patimilor strălucește taina glorioasă și mare a invierii.

Bucuria rândurilor de față înslărit, n'ar fi de plină dacă nu s'ar spune la acest loc și aceea, că ce este marea taină a invierii pentru unul fiește care dintre noi. Invierea Domnului este în aceeași vreme zălogul invierii noastre viitoare și modelul

reînnoirii lăuntrice care trebuie să fie în necurmatelor noastre osteneți. Pentru săvârși această sfântă reînnoire, sărbătorirea Paștilor ne îmbie un dar ceresc, de care tot creștinul este dator a se folosi, căntând să pășească pe urmele lui Isus Hristos înviat din morți. La aceasta ne cheamă de altfel, și sfintele slujbe ale Bisericii din timpul Paștilor, cari nu sunt altceva decât o îndemnare, cântată sub alte și alte forme la această viață nouă, prin care luăm parte la viața lui Hristos înviat. Viața această cere însă dela noi în rândul întâi, să renunțăm la păcat și la pornirile păcătoase cari ne duc la păcat, adică să murim păcatului; iar de altă parte să nutrim în pieptul nostru dorul fierbinte după bunurile cerești ale căror isvor este Dumnezeu, adică să trăim lui Dumnezeu.

Acestor gânduri creștinești și sfinte să le facem, cu multă cucernicie, loc în sufletele noastre. Ca, în felul acesta, taina luminată a invierii lui Hristos să ne facă și pe noi părtași de toată bogăția darurilor cerești, aducătoare de multe și mari măgăieri sufletești, spre bucuria și mântuirea noastră.

Hristos a înviat!

Preot Șt. B. Dragu

Funcționaril să meargă la biserică

Primpreztorul plasei Unirea din județul Târnăveni a dat ordin tuturor funcționarilor administrației (notari, primari de prin comune) ca în duminică și sărbătorile legate, să înceteze orice muncă de cancelarie și să meargă la biserică, slujind înșiși ca pildă în această privință. Acest primpreztor cu simțiri creștinești se numește Ilie Sabău și ar fi timpul, să fie urmat de toți primpreztorii din țară. Ca să nu se mai întâmple, că preoții slujesc liturgiile iar prin ceea ce cancelariile comunale atacă și fac „fiducile“ de vite și alte lucrări obștești, Ziua Domnului trebuie clustită, în locul în care chiar de către autorități.

miata de el, mă rog pentru iertarea păcatelor lui. I-am pus și o mică pomă... Am dus și presuri la sf. biserică, să-i mai ușureze Dumnezeu pedeapsa... A crescut în casa mea. A fost un băiat bun și credincios... I-a murit mă-sa și de supărare, par'că și-a pierdut mințile... Într-o zi, s'a rugat, să-l îngădui, să se ducă până la sat la mormântul mă-sa. L-am lăsat... Cine s'ar fi gândit la una ca asta? Nu s'a mai întors... Abia a patra zi a dat un creștin peste el... Era mort... Sărasu' cât a ținut la mă-sa... Sâmbria, ea o ridică... El nu se atîngea de ea... Da' și mă-sa îl îngrijea sa pe ochii din cap“...

Și'a vreme ce Marcu îți va povesti, ochii lui nu se poate, să rămână uscați, deși, cine știe, al căteia rând de lacrimi varsă pentru bliatul, care a crescut în casa lui.

Dar să-l prinzi la vorbă pe Marcu, când ajunge în vârful Târncioarei sau numai să-l spionezi, de undeva, din vre-un tufiș, ai să vezi o față de om mulțumit, cu musteata răzând și fruntea senină ca un ser cu stele. Aici e locul de popas a lui Marcu, unde oprește calul pentru un smoc, două, de iarbă, iar el pentru o gură de rachiu din ploșca înflorată și-o felie de pită cu slănină.

De piscul acesta, de pe care se vede până unde ajunge ochiul, e legată toată fericirea lui Marcu.

Aci a prins aripi dragostea lui pentru

fața Turculeșului, cel care stăpânea în strădă jumătate din munți.

Aici i-a ieșit lui norocul în cale și a știut să-l prindă.

Și prins a rămas până în ziua de azi, căci fata Turculeșului de pe vremuri, e leasă, Ioana, tovarășa de viață a Marcu, de azi.

— „Hai, mari sunt mizeunile Domnelui“ va începe Marcu, când îl vei întreba despre căsătoria lui.

— „Familiele noastre, a Mărculeștilor cu a Turculeștilor n'au dus o bine, de când li lumoa. Oieri și unii și alții, nu le ajungău hotarele și se temeau, că se întrec unii pe alții în bogăție. Așa am crescut eu, într'o dușmănie de moarte față de toți Turculeșii și ei față de noi. Ne ocoleam și purtam în noi dor de război, deși nu ne făcusem nici un rău unul altuia.

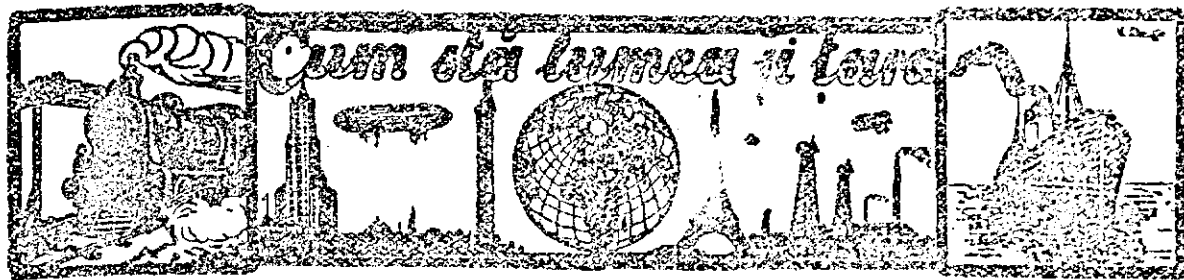
Într'o zi, era pe la Sf. Ilie, amu-s vre-o treizeci de ani, suiam la munte, singur, pe jos, cu desagi în spate. Când sunt în vârful Târncioarei, abia las desagi jos, și mi adun sufletul și numai ce-aud glas de om, văitându-se, mai de o parte, într'un smărc de stejerie: „vai de mine, că mor, vai de mine, că mor“.

Aleg într'acolo și de cine credeți s'am dat? De unu' de-ai Turculeșului, de Toma, cel mai negru la mațe, dintre ai lor. Stătea ghemuit ca un ariciu și tremura ca răcile. Când m'a ochit și-a tras capul sub cojoc și a făcut chțic. Na găseam, ce-i de făcut? Într'o clipă

de zăpăcăală era cât pe-aci, să l gătuesc, și scap familia de cel mai mare dușman al ei. Dar cineva îmi strigă la ureche: „Ce faci? Atunci ea și când n'ași fi fost eu, mă apăsă și descoperi capul și-l întreb: „Ce te doare bade Tomo? Ga ca să te-ajut?“

El deschise ochii, mă privi scurt, și iar îi închise, strângând din gane, dar nu mă zăvăli. Gândul cel negru iar se apropie de mine și glasul mă întrebă din nou: „Ce vrei să faci?“ Acum durările îl chinău tot mai tare, căși trupul se sbătea sub cojoc, era pe sărică prinsă la mază. Din nou trag cojocul de pe cap și-l întreb: „Ușdn te doare, bade Tomo“. De astă dată nu mai putu răbda, și arătă cu mâna furca pieptului, iar printre dinți abia bolborosi: „Iartă-mă, nu mă lăsa!“ Am lergat la desagi, am scos ploșca cu rachiu, înghițit două picături, l'am frecat pe trup cu rachiu și i-s'a ușurat, de s'a putut trage până la sat. Nor tresut opt săptămâni și Toma Turculeșului, cel mai mare dușman al Mărculeștilor mi-a fost sorru. Așa zău, că mari sunt mizeunile Domnului“, își va lăchisia povestea Marcu, cel care de zeci de ani coboară din munte dela stână, eale de șase ciazuri cu piscul, ca să se bată mătânii la sfânta slujbă, și după asta o ia, din nou, spre stâna de la coasta Săsurigului, primită ea zăstre dela erul său Toma Turculeșului.

Petrea Dascăl

Ce este mai nou în politică

Declarațiile dlui Iuliu Maniu despre pasul prin care Austriei au călcat contractul de pace

În ultima zi a săptămânii trecute, d. Iuliu Maniu urma să vorbească în Cameră, întrebând guvernul asupra politicii externe și asupra înarmării țării. Camera s'a închis, așa pe neașteptate, două zile înainte de termen, din care pricină d. Iuliu Maniu nu și-a putut ține cuvântarea. S'au prezentat însă la dânsul gazetari din București și au cerut să spună gazetelor ceace avea de gând să spună în Cameră. Spicuum o parte din cele spuse de d. Iuliu Maniu.

Peste graniță lucrurile merg tare prost — a început d. Maniu. Tocmai de aceea pentru noi e o trebuință arzătoare să ne înarmăm cât mai repede. Partidul din care fac parte a găsit că e o datorie a sa să atragă luarea aminte a guvernului asupra acestor două lucruri. Am fost însărcinat eu să fac aceste întrebări în fața domnilor deputați.

Dar, guvernul a închis ședințele Camerei cu două zile înainte de vreme, tocmai din motivul ca lucrurile de mai sus să nu se discute, căci guvernul n'ar fi scăpat chiar cu fața curată. Acest lucru dovedește că guvernul se simte slab, dar e și o călcare de legi care nu mai poate dăinui.

În alte țări, poporul e întrebât, prin reprezentanții săi, oricâte ori se ridică semne de primejdie de peste hotare. Și dacă s'ar întâmpla ca deputații să fie în concediu, ei sunt chemați imediat în Capitală. La noi se întâmplă tocmai contrariul. Se dă vacanța deputaților ca să nu poată vorbi. Ca să se pună capăt acestei stări, în afară de lege, partidul național-țărănesc a hotărât să facă tot ce crede de bine. Prin președintele său, a cerut guvernului să convoace imediat comisia externă și militară a Parlamentului.

— Ce spuneți despre Austria, care a călcat în picioare contractele de pace, — au întreat gazetarii.

— Bărbații de stat n'au luat totdeauna cu energia cuvenită, — a spus d. Maniu. Alte țări, mai înainte, au călcat mai întâi contractele, și dacă împotriva lor n'au fost luate măsuri reperi și energice, au trezit pofta și altor țări să calce contractele de pace. Am ajuns astfel într-o stare care duce, de neînțeles, la un nou războiu. Călcare contractelor de pace din partea Austriei e un lucru de neînțeles. Cu atât mai de neînțeles cu cât tocmai acele contracte mențin independența ei. Toate statele, mai ales cele din Mica Înțelegere, au datoria să lupte împotriva a ceea ce a făcut Austria.

— Și atunci ce credeți că-i de făcut, au continuat gazetarii?

— Să fie luate, fără amânare, toate măsurile și toate mijloacele de constrângere, pentru ca Austria să desfacă ce a făcut. Dacă trebuie, să se mobilizeze. Mai ales că sunt semne că se va înarma în curând, tot împotriva contractelor de pace, și Ungaria. Aceasta ar fi pentru noi un pericol și mai mare. Dar cum vom putea veni noi atunci să spunem Ungariei să păzască litera contractelor? Va răspunde: Dar Austria, n'a făcut și ea la fel, și ați tăcut. De ce săriți numai la noi.

— Are România atâta tărie ca să ia măsurile de mai sus?

— Are, a răspuns plin de încredere d. Maniu. Numai un lucru să nu uitați. Puterea României nu trebuie judecată după actele guvernului de acum care e un guvern slab. Și cu aceasta, d. Maniu a terminat declarațiile.

Cele spuse de d. Iuliu Maniu au făcut mare valvă în Austria, căreia i-ar părea mai bine, ca de altfel toți vinovații, să fie lăsați în pace. D. Iuliu Maniu însă, veghia la tot ce înseamnă primejdie pentru noi.

S'a închis Parlamentul

În ședința din 31 Martie a Camerei, s'a votat legea prin care se opresc toate jocurile de noroc pe bani. Se opresc în localuri publice, particulare și în piețe. Aceste jocuri au fost oprite, deoarece multă lume își pierdea averea, cu o singură lovitură de zar. Oâți țărani n'au plecat la târg să-și cumpere vite și s'au întors acasă, singuri și fără bani, căci i-a pus la masa cu trei cărți: două negre, una roșie.

În ședința din 1 Aprilie, d. deputat V. Serdici s'a plâns că proiectele de legi nu sunt date deputaților să le studieze. În aceeași ședință interpelările au fost amânate cu două zile, din care pricină toți deputații din opoziție, afară de național-creștini, au părăsit Camera.

D. deputat Radu Polizu Micșunești a spus că sunt dovezi că nu numai cei trei studenți cari stau închși la Aiud sunt vinovați de moartea fostului prim-ministru I. G. Duca. Mai sunt și alți vinovați cari trebuiesc căutați și pedepsiți. D. Valer Pop, ministrul justiției, a spus că a dat poruncă să se facă cercetări noi, și dacă cineva va fi găsit vinovat, va fi pedepsit.

În ziua de 2 Aprilie, Camera a luat vacanță până în ziua de 15 Aprilie, așa că întrebările unor deputați național-țărăniști, anunțate pentru ziua de 4 Aprilie,

nu s'au mai putut ținea. D. Iuliu Maniu încă era să vorbească sâmbăta trecută, și scriu unele ziare că tocmai de aceea a luat Camera mai de vreme vacanță, ca D.Sa să nu poată vorbi.

Frământări la liberali

Săptămâna din urmă a ridicat valuri de furtună în rândurile partidului dela putere. Pricinile, poate mai vechi și mœcnite, au izbucnit acum și par a fi următoarele.

Se știe că unii dintre miniștri de acum sprijinesc garda de fier, din rândurile căreia au ieșit ucigașii fostului prim-ministru și președinte al partidului liberal I. G. Duca. Alți miniștri, între cari mai ales d. Victor Iamandi, nu văd cu ochi bucurosi sprijinul de care aminteam. De aci nemulțumiri și frământări.

Un deputat apoi, numit Polizu Micșunești, spune că ar avea dovezi că nu numai cei trei închși la închisoarea din Aiud — Constantinescu, Belimace și Caranica — sunt vinovați de moartea lui I. G. Duca. Vinovația plutește și asupra altora pe cari guvernul acum li sprijinește. Din cauza nemulțumirilor provocate de spusele acestui deputat, un frate al răposatului I. G. Duca s'a retras din organizația liberală de Lăpușna iar deputatul Fotino a ajuns la vorbe tari cu un ministru.

A mai venit apoi și congresul studenților care a încurcat lucrurile. Congresul s'a ținut la Tg. Mureș. Studenții dela București, în drum spre Tg. Mureș s'au dat jos din tren la Sinaia, în fața plăcii care a fost așezată pe locul unde a căzut I. G. Duca. Acolo au făcut manifestație pentru ucigașii fostului prim-ministru. Ministrul de interne a fost atacat de mulți liberali pentru această ispravă a studenților gardiști.

Pacea sau războiul, se vor hotărî la Geneva

În numărul trecut al gazetei spuneam că țările cari au iscălit contractul dela Locarno (Franța, Belgia, Anglia și Italia) așteaptă răspunsul Germaniei la propunerile ce i-s'au făcut. Răspunsul a fost trimis la Londra în seara zilei de 1 Aprilie. Era batut la mașină pe 22 pagini, cuprinzând 27 de puncte.

Germania a răspuns cam în felul următor: Nu putem primi propunerile pe care ni le-au făcut puterile locarniene, căci acele propuneri nu sunt o temelie adevărată și rodnică a păcii. Nu sunt temelie adevărată, deoarece ele nu pun pe picior de egalitate pe toate popoarele. Or, acesta e un drept la care nici un popor nu poate renunța, căci e vorba de însăși viața lui. De aceea, continuă documentul german, facem noi alte propuneri pentru a pune temelie temeinică păcii.

Planul de pace propus de Germania are 19 puncte. Se spun acolo multe lucruri dar acesta e principalul: Nemții vreau ca ce-au făcut, bun făcut să rămână. Iar, pentru ca pacea să fie asigurată de aici încolo, să se facă contracte de pace noi, cari să înlocuiască pe cel dela Locarno. Cu Franța și Belgia, Germania propune depe acuma un contract de pace pe 25 de ani.

Zilele cari au urmat după răspunsul Germaniei, au fost zile de frământare.

Spuneau mai ales francezii: Nu noi trebuie să jucăm așa cum cântă Germania. Ea a călcat contractele de pace, ea trebuie să facă așa cum spunem noi, căci cine a mai auzit că cel vinovat să ia comanda? Cel vinovat trebuie să se supună. Alții spuneau: Cu ce încredere să te așezi la masă cu Germania, ca să faci alte contracte de pace? De unde știm noi că mâine nu le calcă și pe acelea, așa cum l-a călcat pe cel dela Locarno, căci doar și acela a fost contract?

Franța a întocmit și ea un plan de pace, care va fi opus celui german, Joi, în 9 Aprilie, când puterile locarniene se întrunesc la Geneva. Acolo se va hotărî ce-i de făcut, acum după ce se cunoaște răspunsul german.

Planurile lui Hitler

Se știe că Germania lucră din răspuneri ca să se întărească, mai ales la granița dinspre Franța. Acest lucru nu e de mirare, căci fiecare țară caută să se întărească, deoarece te simți mai în siguranță atunci când ești întărit. Un fost ministru austriac a scris săptămâna trecută un articol în care spune motivul apropiat pentru care Germania caută să se întărească, acum în pripă, oricum și cu orice mijloace. Iată ce spune fostul ministru austriac.

D. Hitler are un plan, nu de acum de când a venit la putere. El vrea să strângă în acelaș stat, toate ținuturile în cari se vorbește limba germană, adică atât Austria cât și mare parte din Cehoslovacia. Hitler nu și-a ascuns niciodată acest plan. Dar, ca să-l poată duce la îndeplinire, el se întărește spre Franța. Se întărește nu pentru un războiu pe care l-ar avea cu francezii. Acesta vine numai în al doilea rând. Hitler vrea să cucerească Austria și Cehoslovacia. El știe că celelalte popoare, mai ales francezii, n'ar sta cu mâinile în sân când ar face-o și aceasta. Și pentruca de o parte a graniței să fie asigurat, a început să-și facă întărituri spre Franța, pentru a putea lucra mai în voe spre răsărit și miază-zi. După părerea ministrului austriac, fapta lui Hitler, care a răscolit întreagă Europa, întâmplată la 7 Martie, e numai începutul unui drum pe care va merge, după cum se spune, cât de curând. Așa că să nu ne mirăm dacă mâine vom auzi de altă ispravă a nemților.

După Germania, Austria

A trecut abia o lună de când Germania a călcat în picioare contractul de pace dela Locarno. Iată că acum Austria pășește pe acelaș drum, călcând alt contract de pace dela Saint Germain.

Prin contractul amintit, încheiat la sfârșitul războiului celui mare între Austria și țările învingătoare, cea dintâi e oprită să fiină armată câtă vreme. Ea poate ținea numai un număr de regimente, stabilit prin tratat. Ce-a făcut însă acum Austria? A votat o lege prin care oricare cetățean austriac între 18 și 48 de ani poate fi chemat oricând sub arme. Prin această lege, se calcă în picioare, fățiș, contractul de pace amintit. Șeful marelui stat major a și fost numit deja, în persoana unui general.

Cancelarul Schuschnig a ținut o lungă

cuvântare în care a arătat că prin legea votată Austria n'a călcat contractul de pace, deoarece măsura a fost luată numai pentru apărare. Măsura e totuși împotriva contractelor, căci se știe că contractele de pace au hotărît ce e de făcut atunci când un popor atacă alt popor. Și dacă acest lucru a fost hotărît de popoarele cari au iscălit contractele de pace, atunci nici un popor nu poate lua măsuri singur. Fiecare e dator să întrebe pe toate celelalte popoare cari au iscălit contractele.

Cele mai nemulțumite popoare față de măsură Austriei, au fost cele cari fac parte din Mica Înțelegere. Pentru ele pericolul înarmării Austriei e mai mare. În ședința Societății Națiunilor care începe la Geneva joi, în 5 Aprilie, Mica Înțelegere, prin glasul dlui N. Titulescu, ministrul de externe al țării noastre, va face întrebarea asupra înarmării Austriei.

Italianii sunt pe drumul ce duce la Addis-Abeba

La sfârșitul lunii trecute s'a dat pe frontul din Abisinia una dintre cele mai grele lupte cari au avut loc dela începutul războiului. În fruntea armatelor abisiniene se afla însuși Negusul. Lupta s'a terminat cu înfrângerea abisinienilor. Iată cum s'a desfășurat lupta.

În zorii zilei de 31 Martie, armata Negusului împreună cu trupele gărzii imperiale au atacat întăriturile italiene din marginea unui lac. Soldații erau bine echipați cu tot felul de arme moderne. Atacul a început la 6 dimineața și s'a terminat la 6 seara. După ce a trecut amiaza, au început să atace italianii. Abisinienii au luat-o atunci la fugă, în desordine pe întinsul unei văi. Aeroplanele și tunurile italiene i-au urmărit mereu, omorând mulți soldați.

În mâinile italienilor au rămas numeroși prizonieri precum și foarte multe arme. Numărul morților abisinieni, — spun italianii — e de 7 mii, pe când din rândurile lor au căzut de abia o mie.

Spun prizonierii că la această luptă a luat parte Negusul însuși, care a fost mereu în rândurile cele dintâi.

Și în această luptă aeroplanele au făcut mare ispravă. Câteva dintre ele au fost doborâte de tunurile abisiniene.

A treia zi după lupta amintită, cinci aeroplan italiene au sburat deasupra Addis-Abebei (Capitala Abisiniei). În marginea orașului s'au aruncat mai multe bombe. Unul dintre aeroplan s'a lăsat atât de jos încât se credea că s'a prăbușit.

După ce au câștigat bătălia, italianii au început înaintarea. Din aeroplan, armatele abisiniene se vedeau ca apele unui râu care se revărsau furtunos peste maluri. Se vedea că nu mai sunt sub poruncă.

În ziua de 4 Aprilie italianii au cucerit orașul Quoram. Acest oraș e de mare însemnătate căci el deschide drum liber spre Dessie și Addis Abeba. Italianii sunt acum pe acest drum.

Amintim că pe câmpul de bătăie din Abisinia e o căldură cumplită. Măsurătoarele au arătat săptămâna trecută 64 de grade căldură. Prin părțile noastre nu se pomeniște nici odată așa vremuri călduroase.

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Răpitorul de copii din America a fost executat

Ne aducem aminte, ce valvă mare s'a făcut în toată lumea, când într-o zi copilul vestitului sburător Lindbergh a fost răpit de răpitori necunoscuți. Oricât s'a străduțit poliția americană și oricât s'au străduțit bieții părinți, copilul n'a mai putut fi găsit decât târziu, ucis. Lindbergh plătișe o mare sumă de bani la o adresă dată de necunoscutul „gangster”, ca să-și recapete copilul, însă n'a primit decât cadavrul celui iubit. În celea din urmă, bancnotele semnate de Lindbergh au fost găsite la un oarecare Hauptmann, pribegit în America din Germania. Acest Hauptmann a fost prins și dat pe mâna justiției.

Procesul lui Hauptmann s'a prelungit vreme multă și, în celea din urmă, judecătorii l-au aflat vinovat de răpire cu scop de câștig. Drept pedeapsă el a fost condamnat la moarte prin electricitate. S'a mai amânat însă multă vreme și executarea pedepsei. Hauptmann cerea revizuirea judecății, sub cuvânt că nu el este ucigașul copilului. Procesul a fost din nou cercetat, ba s'a cerut și grație. Aproape nu era zi, de vre-un an încoace, să nu scrie marile jurnale americane, ba călă execută pe Hauptmann, ba că nu-l execută. Începuse lumea să se sature de cumplitul proces, rămas ca o apăsare. Chiar și în zilele din urmă, vesteau telegramele că executarea lui Hauptmann s'a amânat din nou.

Și execuția s'a săvârșit totuși, pe neșteptate. Vineri în 3 Aprilie, spre Sâmbătă, Hauptmann a fost așezat în scaunul electric și dat morții. El până în clipa din urmă spera să scape, susținând într'una că este nevinovat. Înainte de moarte i-au trimis doi preoți, să-l îngrijească sufletește, dar n'a voit să primească ultima mângâiere. Curentul electric i-a încheiat repede viața, drept pildă de înfricare pentru toți răpitorii și ucigașii de copii.

Cu executarea lui Hauptmann justiția omenească și-a făcut trista datorie, iar lumea va mai pomeni încă mult timp, cu groază, acest apăsător proces.

Nici norocul nu-i bun totdeauna

Un prinț rus cu numele Cerkasov, după ce s'a prăbușit Rusia Țarului, de frica Roșilor lui Lenin a fugit în Polonia și trăia, în mare sărăcie, la Varșovia. Era muritor de foame și abia își înnoada viața de pe-o zi pe alta. În săptămânile trecute, un cunoscut al său, mult în glumă, i-a dăruit un loz de loterie. Și mâna norocului a luat în brațe din plin, pe amăritul fugar. Lozul lui Cerkasov a ieșit în sorți și a nimerit câștigul cel mare: *sece milioane lei!* Prințul s'a pomenit bogat iarăși dintr'odată.

Cel dintâi lasru al norocosului a fost să intre la o ospătărie, să mănăce, în sfârșit, și el, un prânz ca oamezii. Și-a adus aminte de vremile bune, de când avea palate, mănăcri și băuturi pe alea și a zis: Am să mănăsur acum în toată legea, că de flămânzit m'am săturat!

Ospătarul i-a servit mănăcri după pofta inimii, fără să uite băutura pe alea. De 20 de ani prințul Cerkasov nu mai stătuse la masă ca boarii. Însă prânzul nu i-a fost a bună. Abia s'a ridicat dela mănăsur și a început să se simtă rău de tot. Iar peste câteva ceasuri și-a dat obștescul sfârșit, între chiuri grozneli!

La început s'au născut bănelii, că ar fi

putut să fie înveninat. Dar doctorii au constat că moartea nu i-a tras nici din înveninare, nici din bucate stricte, ci din slăbire. Stomacul lui aproape desvâțat în 20 de ani să mai lucreze, n'a putut răsbii cu bunăvoința primite deodată și s'a dat de mineună. Iar bietul print, când i-a pus morocul mâna pe sap, și-a dat ortul popii, milionari!

Așa-i morosul, nabădăios!

Moartea preotesei Natalia Ciungan din Rupea

S'a stins fără mult șgomot, soția părintelui Ciungan din Rupea, și în vâltoarea întâmplărilor zilnice a trecut la cele veșnice, abia știută de rude și prieteni. — Da, a murit o preotese, o mamă devotată, o soție credincioasă, o mucenică — așa putea zice, — care a îndurat suferințele „lutului”, se de câțiva ani mergea spre distrămere.

S'a împlinit, o lună de zile, dela petrecerea ei la cele veșnice, când un sobor de 6 preoți, în frunte cu protopopul Brașovului, în rugămintă, înălțate cu toată cușerșicia, au petrecut-o la lășcurile de veșci, pentru a se odihni — după dorința ei — în jurul sf. Bisericii din Alba-Iulia, unde în tinerețile ei își înălța rugile către Domnul.

Lume multă, cum rar se poate vedea la astfel de întâmplări. Nu numai credincioșii uniți, dar toți fruntașii de alt neam și altă lege, din acest târgușor, au petrecut o pe o vreme tristă, până în gara dela Rupea, dovădindu-i dragostea și stima de care s'a bucurat în viață, — iar femeile române din Homorod, cu steaguri, înșuruite pe marginea șoselei ce duce la gară, în cântese jalale plângeau despărțirea ei.

Cuvântare frumoasă a ținut pâr. protopop al Brașovului, soțiad la iveală înșuririle bune de mamă, soție, și bună pilduitoare a credincioșilor. Tot într-o frumoasă cuvântare, pâr. protopop al Cahalmului, Broșes, a împărtășit durerea credincioșilor bisericii surorii. Cuvintele de rămas bun a stors șiroaisle de lacrimi a celor ce o petreceau din mijlocul lor pentru totdeauna.

Dormi în pace suflet blând în patrie-ți iubită!

Pr. Mircea Thomas

O zi de bucurie curată la Aita Seacă și Valea Zalanului

— Zece perechi s'au cununat deodată —

În ziua de 23 Februarie a. e. somunele Aita Seacă și Valea Zalanului jud. Trei Seacune au fost vizitate de d. dr. V. Bîdu, prefectul județului însoțit de d. Păcurar primăplășii.

Comunele de mai sus, își dăpășă dia vremuri uitate, viața liniștită, înăuntrul hotarelor lor, pareă n'ar avea nimic cu cei din jur. Nici un domn dela oraș nu le-a răscolit prin vizitele sale viața patriarhală de până acum. Așa că vizita de acum, făcută de înșurii Prefectul județului, a fost pentru ele prilej de înălțare sufletească, de adevărată sărbătoare ce va rămâne mersu în amintirea lor.

În ziua amintită, dimineața la ora 10, d. Prefect s'a oprit la poarta frumos împodobită, ridicată la intrarea în com. Aita Seacă. Comuna întregă cu autoritățile în frunte, cu fanfară și banderiu de călăreși, era în așteptarea cinstitului oaspe. După frumoasa primire, întreg convoiul s'a îndreptat spre biserica română unită, unde pâr. local O. Stoian și pâr. I. Zărnariu din Bera Olt au slejt sfânta slujbă dumnezească. A cântat corul învățătorilor și pâr. ort. I. Garcea care a făcut pe cantorul conducător. Pâr. Stoian a ținut o frumoasă predică despre dragostea Mântuitorului pentru omșire.

După sf. liturghie, la primăria comunală s'au împărțit haine pentru copiii săraci.

D. Prefect, însoțit de ceilalți întâleztuali din comună, a plecat apoi spre Valea Zalanului unde au ajuns după masa la 3. Toți locuitorii comunei, îmbrăcați în haină de sărbătoare, așteptau pe măriții oaspeți. Mai ales să aici urma să se facă lucrul mare. Zece perechi, cel mai tânăr mire de 26 ani iar cel mai bătrân de 62, cari au trăit până atunci fără binecuvântarea altarului, așteptau să îngeunche în fața lui. Nun mare a fost înșur d. Bîdu prefectul județului, iar nună dăa M. A. Boeriu soția notarului dia Ormășiu.

Preot cununător a fost pâr. O. Stoian, care a arătat mirilor înșemătatea sf. taine a cununiei. După cununie, nunul a împărțit fișitor cruciulițe, chipul Mântuitorului răstigeit ei alte obicei de amintire. S'a pornit apoi masă mare la școala primară de atet, unde s'au ținut și vorbiri pentru miri, pentru nunii și pentru nuntași. Mireasa cea de 62 de ani a oferit nunilor „colac și lichiu”, coșpte de dăna, anume pentru sunușia lor.

Înainte de plecare nunul și-a cinștit fișii cu daruri și bani. S'a fatins apoi o horă mare, după care oaspeții străini de Valea Zalanului au plecat, spre Aita Seacă și de acolo mai departe, spre casele lor.

(c.)

Din Comloșul Bănățean

Zi de mare bucurie sufletească a fost pentru credincioșii români uniți din Comloșul Bănățean sărbătoarea Florilor, pentru că atunci s'a făcut ca și în anii trecuți întâia cuminăcere solemnă (sărbătorească) alor 11 copii școlari, pregătiți spre această de pâr. protopop Gheorghe Medoia. Pentru acel act atât de sfânt, biserica a fost gătită de mare prșziale. Evlavia cu care acele suflete curate s'au apropiat de sf. Taină, cântările: „Noi vrem pe Domnul...” și „Te ador Ieșu...”, pe cari le-au cântat prșcii școlari, cu glasurile lor înșerești, au mișcat adânc sufletele tuturor eslor de față, stăreănd lacrimi de bucurie nu numai din o'hiu părinților ci și din ai altor credincioși prezenți. Fapt, care dovedește, că prin cultul sf. Eucharistii se poate adânci mai bine viața religioasă.

În aceea sf. zi, s'a mai sfiășit un rând de ornate precești, făcute în Blaj, pe prștul de 4700 Lei și sumpărats de harniea reuniune „Mariană” a femeilor unite dia Comloș, care și până cum s'a îngejit mult de podoaba casei Domnului. Tot cu acel prilej, membra Mărișta Ciolac, a donat o față de masă frumoasă pentru masa de parastase, în amintirea repausașilor ei fiș Gheorghe și Ion, iar Doamna Margareta Pop Moldovan, soția distinsului advocat Iuliu Pop Moldovan, Jimbolia, această evlavioasă și bună creștină, care atât de mult s'a îngejit și se îngejșe de podoaba bisericii noastre de acolo și despre care s'a mai scris în „Unirea Poporului”, a făcut un sf. dar.

față de masă pentru altar, una pentru masa de proscomidie și încă trei fețe pentru mese mai mici, toate lucrats frumos de dâna cu dantelă.

Reuniunea a mzi fășat să se facă de sf. Paști, o față de altar de toată frumșeța, pe care o pictează în culori pe pânză de mătasă albă, surorile călugărițe, fișele sf. Vincențiu de Paul, din Comloșul Bănățean.

Mulțumită și recunoștință se aduce tuturor binevoitoarelor și bizefăcătoarelor sf. Biserică, cari pot fi sigure, că Hristos Cel ce a zis, că un păhar de apă dat în cinștea Lui, nu va rămâne nerăsplătit, Acelaș Hristos le va răsplăti din bogăția darurilor Sale; noi rugăm pe Bunul Dumnezeu cu cuvintele dela sf. Liturghie „sfișește Doamna pe cei ce înșeze podoaba casei Tale, Tu pe accia li preamărește cu dumnezeiască puterea Ta”.

(c)

Un preot harnic

Să au se supere pâr. Ambroziu Mera dia Ceuașul de Câmpie, jud. Mureș, dacă-l adus drept pildă celorlăși preoți, în ceace privește răspândirea gazetei noastre.

Cu prilejul misiunilor din acea comună, i-am des câțiva numeri de probă din „Unirea Poporului”, cu rugămintea să-i împărtășească poporului credincios, ca să cunoască această gazetă, iar' dacă vrea vreunul, să o aboneze.

Ei bine, ce s'a întâmplat? Pâr. Ambroziu Mera nu numai că a împărțit accșii numeri credincioșilor săi, dar a făcut și propagașă pentru gazetă, așa că astăzi avem în Ceuașul de Câmpie, unde mai înainte n'aveam nici un șisgur cititor, nu mai pușini de 22 abonași.

Dacă fișcare preot ni-ar câștiga cel puțin a șeptea parte dia abonași pe cari ni-i-a câștigat pâr. Mera, îngejindu-se binecintelș și de plățirea abonamentelor la vreme, n'am lupta cu greutatele grozave cu cari luptăm astăzi, iară gazeta am putea-o face nu numai mult mai bună ci și cu mult mai ieștină.

De 18 ani munșim la această gazetă, nu ea să câștigăm ceva, ci ea să facem bine poporului și bisericii noastre, iară domni preoți — onoare pușinelor excepșioni — nu vreau să întâleagă jafă și truda noastră. Nu că n'am avea abonași. Avem destui, dar a trebuit să tot sistăm dia ei, fiindcă nu plătesc, nu vreau să plătească. Citesc bucuros, și ne laudă eum seriem, iar când e vorba de plăț, tse, cu peștii în apă.

Dacă domni preoți ar urma pilda atât de mult grășitoare a pâr. Mera, „Unirea Poporului” ar face adevărate minșii. I. M.

Serbarea dela Belotinți-Timiș

În ziua de 1 Martie a. e. credincioșii parohiei Belotinți au avut parte de marea bucurie de a vedea sfișindu-se și așezându-se crucile pe noua lor biserică.

După utrenia de dimineașă poporul în procesiune și în frunte cu protul local Pâr. Albu Vasile, Comitetul parohial, notar, primar și Consiliul comunal au plecat întru întâmplărea Pâr. Vicar al Timișoarei Preaon. Domn Gheorghe Muntean — înșitatorul edificării bisericii, — la poarta triumfală dela înțrarea în comună. Aici preotul local l-a bineventat pe Venerabilul Vicar, care i-a răspuns în cuvinte mișcătoare. După această cler și popor au plecat spre Biserică, luând dela casa credincioșului nostru Petru Berzovan celea 2 cruci — purtate de harnicil curatorilor Petru Berzovan și Petru Floria. Imediat s'a început sf. Liturghie celebrată de Pâr. Vicar, Pâr. Br. o. din Băz va și protul local. La sfâr-

șitul Liturghiei Păr. Vicar a ținut o cuvântare frumoasă despre „Urmarea lui Hristos”. Au fost numeroase cuminecări.

După Sf. Liturghie s'au sfințit Crucile, apoi a urmat vorbirea Păr. Vicar „Despre Cruce”. După care s'au așezat crucile pe noua Biserică. Impresionant a fost momentul când s'a pus Crucea cea mare. S'au văzut bătrâni cu lacrimi în ochi, cari de 40 de ani au așteptat ziua aceasta mare. Intreaga comună și din jur au fost prezenți fără deosebire de confesiune.

După aceea a urmat o masă de 25 persoane — intelectuali din loc și din Lipova și jur — dată de preotul local.

„Agru” în Hadăreni jud. Turda

În ziua de Duminică, 19 Aprilie, organizația „Agru” din comuna noastră va organiza o mare serbare cu următorul program:

La ora 9 se va celebra Sf. Liturghie la care va pontifica Rev. D. Gh. Dănilă canonic la Blaj și va cânta corul Agrului în 4 voci, fiind condus de D. C. Bucur. După Liturghie se va face procesiune Euharistică și apoi adorarea Sf. Sacrament la care, după o reculegere sufletească, va cânta corul elevilor de școală: „Te ador Isuse”, în 2 voci.

La ora 2 p. m. serbarea va continua cu: 1) Impărate Cereșo, 2) Cuvânt de deschidere rostit de președintele Agrului local inv. dir. C. Bucur, 3) Sfințirea drapelului organizației, 4) Conferința Reverendisimului D. Gh. Dănilă canonic, președ. Agrului Arhid. 5) Recitări. 6) Câșșerul jucat de 14 persoane conduse de Dl. Gr. Cossă.

La ora 8 seara, se va juca: 1) Dușmanii, piesă în 3 acte. 2) Monolog 3) Solo de voci, cântece religioase, executate de Dl. Nicolae Fechetă stud. la Conservatorul din Cluj. 4) Dialog. 5) Coruri în 4 voci cântate de Corul Agrului.

Toți frații creștini din comunele apropiate sunt invitați cu drag!

Correspondent

Baptiștii la ei acasă

În zilele trecute s'a prezentat la mine acasă, un vecin din apropiere, care, după ce s'a interesat de mersul trenurilor, cu toate că nu sunt celerat, mă întrebă: „Oare de ce nu predă preoții atât de sănătos și de înțelept ca baptiștii?” Văzând, că omul ține tare pe lângă baptiști, i-am spus, să asculte mai cu atenție estirea Evangheliei, din care apoi preotul spune predica, și se va convinge că baptiștii, cari sunt oameni cu pricepere mică, nu pot spune o așa predică ca preotul. După acestea s'a înscas între noi o discuție în urma căreia observam, că pe omul meu mai mult îl interesează propovăduirea baptismului, decât mersul trenurilor.

Iată cum își scoate capul surtenul propagandei baptiste prin ai săi agenți cari deși în ce hal se află adunările baptiștilor, totuși continuă cu munca de distrugere printre credincioșii altor biserici, încercând a-i desbiza, pentru a-i băga ca pe oi între lupi, între baptiști deșezuți, a căror stare e următoarea:

Adunările baptiștilor sunt compuse în mare parte din oameni seduși de agenții baptiștilor, cari se fac baptiști crezând — după cum le spun baptiștii — că mântuirea se găsește la ei. După un scurt timp, cei mai mulți dintre aceștia, înțelați, observă contrariul; dar fiind slabi de înger, se tem de gura satului ca să se mai reîntoarcă la biserică din sinul căreia au eșit. Astfel fiind, rămân mai departe între baptiștii deșezuți, și cu timpul se fac întocmi ca și ceilalți baptiști găsiți deja acolo.

Acestea adunări sunt date pe mâinile unor conducători fără pricepere, cari nu știu es înseamnă răspunderea și pe cari conducători după ce îi urăse o parte dintre baptiști, vreau să-i răstoarne. Unii sunt pentru ei; iar alții contra. În urma acestora se ivesc apoi certe urmate de părueli; iar când se întâmplă că îl răstoară, pun pe altul mai garatic, dar tot așa de fără ispravă ca și cel dintâi, ceea ce are ca urmare, că în adunările baptiste unul se ține mai mare ca celalalt și sub îndreptățirea, că îi mai ocoș puiu ca ei oara, începe anarhia.

Această anarhie se bătuc între baptiști, se sfârșește, de cele mai multe ori, cu încăleări pe străzi. Iată un caz despre care ne a-duse știrea ziarul maghiar „Szalontai Lapok”, care descrie înfăptuirea baptiștilor din Curtici, desbinați în două tabere, în urma căreia încăleări un anumit Mihai Todor a fost crunt bătut și lăsat pe câmpul de bătăie cu răni grave cauzate de tăieturi de coase și lovituri de ciomege. Cazul — dupăsum spune ziarul — a fost deferit Parchetului din Arad.

Cu toate acestea agenții baptiști — cum vedem și în cazul de față — se năzuiesc cu toate puterile a-i da baptismului o formă exterioară de frumoasă culoare, susținută, ca față bolnavului, cu injecții.

În urma acestora ar trebui, ca la astfel de masafiri să li-se arete așa.

Samuil Turdeșan
grefier peșonar

Serbarea Agrului din Batin-Someș

În ziua de 29 Martie, Agrul din com. Batin-Someș a aranjat o serbare religioasă-culturală, în localul școlii primare de stat. S'a desfășurat un program bogat, din două piese teatrale, cuvântări, coruri și declamări. Au fost de față la o mie de credincioși, în frunte cu părintele sufletero pr. Ioan Robu, cari au ascultat cu atenție punctele programului.

După cuvântul de deschidere al dlui inv. dir. Pop Gavril, a urmat „Cucule pasăre grasă”, cor executat de elevii școlii primare. Au urmat apoi următoarele puncte: „La lucru”, „După lapte”, „Rolul femeii în familie și în educația națională”, conferință ținută de dna inv. Laura M. Robu. „La oglidă”, cor pe două voci, „Urșiorul fermecat”, piesă teatrală, „Măi stejar plutos și verde”, cor, „Însemnătatea Agrului”, conferință ținută de d. G. Pop inv. dir., „Lupul pocăit”, fabulă, „Domnița adormită”, piesă jucată de elevii școlii primare, „Cântări mariane” și „Sunt ostăș al țării”, cor. Cuvântul de încheiere a fost rostit de pâr. Ioan Robu, președintele Agrului.

Lumea care a fost de față s'a îndepărtat dela serbare cu sufletele înălțate.

Vești slabe din Chichișa

Ni-se scrie din Chichișa, jud. Sălaj, că în noaptea de 20 Martie, au intrat în curtea gospodarului Isaia Pop niște răufăcători, cari după ce i-au furat diferite obiecte, au tăiat și cozile la doi boi.

Tot în comuna aceasta curatoratul bisericesc a dat voie să se țină cirou și alte comedii, de către niște persoane străine în prima săptămână a postului mare, ceea ce a smintit pe mai mulți credincioși.

Și mai trist e că acolo se înmulțesc din zi în zi baptiștii. Mai mult, înaintea cu câteva săptămâni, a trecut la baptiști însuși curatorul unit Ioan Misgaj, cu întreaga familie sa.

Ne întrebăm, cu drept cuvânt, nu cumva s'ar putea îndrepta stările din acea parohie?

Pentru credincioșii uniți din Vechiul Regat

O mulțime de credincioși uniți s'au prășiat, mai ales după războiul cel mare, orașele cele mari din Vechiul Regat. Pe lângă mai mulți i-a îndemnat lipsa ea să lucreze în munții. Brazda nu mai avea vite ca să lucreze oită, ori nu mai rodea atâtea grăunțe ca să poată nutri întreaga familie.

Unul sau altul, tatăl, fratele sau nepotul atunei spre furnicatul Bucureștilor sau al celorlalte orașe, ca în fabricile de țesut sau la stăpâni înstăriți, prin munca lor câștigă ceva pe lângă roada brazdei. Au loc cazuri de aceea când în loc de câștig a câștigă pagubă, atât pentru suflet cât și pentru bani.

Au pierdut mai ales aceia cari au pierdut sufletul cu care au plecat de acasă, cari s'au lăsat prinși în vicleșurile ispititorilor când să și îndeplinească alte dorinți decât cele cu cari au plecat de acasă. Mulți au cumpărat și crotărea, cheltuină câștigul muncii lor.

Cei cari au ajuns în această stare au fost mai ales aceia cari și-au pierdut din credință cu care și-au înarmat sufletele, zilele copilăriei, la bisericuța din deal.

Pentru că răul să fie stăvilit, mitropolitul lui s'a gândit să le trimită părinți sufletero preoți cari să se îngrijescă de viața sufletească. Aceasta a fost una dintre cele arătate dorințe a fostului Păstor Vasile Spiridon să vadă pe fiii bisericii unite înprășiate orașele din Vechiul Regat, strășni în jurul bisericii și al preoților ca în jurul mamel. Și luerat mult ca să și vadă împlinită această dorință.

N'a reușit în întregime, căci acest lucru se vede, între o viață de om. Urmașii însă, au dovedit tot atâtea înțelegere față de această dorință. În „Cercularul” de Paști Mitropoliei Blajului, pâr. Vicar Capitular Victor Macavșiu, adresează, prin preoți, o rugămintă tuturor credincioșilor, să contribuie care eu cât poate și cu cât îl trage la piept pentru a din banii strășni să se poată ridica biserică și să se poată susține preoții și păstorașii sufletele credincioșilor uniți în Vechiul Regat. Iată cuvintele adresate preoților și credincioșilor din acest prilej:

„Adunarea la un loc a sufletelor acestor frați risipiți nu se poate face, decât în câștigul unui preot și a câte unei biserici oștice care a unei casele cât de modeste. Pentru aceasta însă este nevoie înainte de toate mijloace materiale, adică de bani!

Cu ajutorul lui Dumnezeu și cu dăruirea credincioșilor din întreaga biserică nouă regretatul Mitropolit a putut să adune o sumă frumoasă. Precum bine știți, s'au adunat 1.000.000 lei, din cari s'au înființat parohii noi din Ploiești, Brăila, Galați, Constanța, Craiova și din cari s'au cumpărat casele roșii și capela din Ploiești, s'au plătit dăruirile pentru casele și locuințele preoțesci celelalte parohii, s'au dat ajutoare pentru dăruirea bisericii a II-a din București, și a rămas o sumă de 400.000 lei pentru cumpărarea unor case, cu care stăm în târg, pe vite atât de locuință preoțescă cât și de locuință pentru capșerii, cărțile și obiectele necesare slujbei dumnezeiești.

Astăzi toată suma, se s'a colectat acum, este isprăvită. Opera, începută înainte de război, lăsată cu limba de moarte în grija noastră urmașilor, nu o putem lăsa uitării. Din acest motiv ne adresăm din nou și cu toată încredințarea, Voaș, Venerați Frați, și tuturor credincioșilor, și facem nou apel, cu toată dragostea

dar și cu toată stăruința, ea să însoțească și în acest an darurile Voastre, contribuind astfel la continuarea operelor, a cărei temelii i-a fost rânduit să le pună vrednicul nostru Mitropolit Vasile.

Dispunem, prin urmare, ca în ziua I-a a ss. Paști, la liturghie și vecernie, Venerabilii Frați Preoți să lumineze poporul credincios, asupra importanței, ce o are organizarea parohiilor noastre din Vechiul Regat și să-l înzestă cu toată dragostea, să contribuie în măsură cât mai largă la colecta, ce se face în ziua a II-a, în acest scop. Colecta firește nu se va mărgini numai la contribuții în bani, ci se va putea face în naturalii, și poate chiar cu mai mult succes. Și cum succesul, în bună parte depinde de exemplul bun ce îl pot da fruntașii parohiilor, cari sunt preoții și curatorii, așteptăm ca tocmai ei să premergă cu acest exemplu.

Orice danie, cât de mică, lucrează la mântuirea unui suflet înstrăinat. Dați-o deci cu drag.

Moartea unui elev de seamă

† Ionel Sârbu

Sâmbătă, în 4 Aprilie, pe la amiază, și-a dat sufletul, în mâinile celui ce l-a plămuit, elevul Ionel Sârbu din cl. VII. literară a liceului nostru de băieți din Blaj, în etate de abia 17 ani, împărțit fiind cu sfintele Taine ale mirribunzilor, după o boală grea dar destul de scurtă.

Acest elev a fost cel mai bun în clasa sa. Nu exista întrebare pe care să i-o fi pus profesorul și să nu răspundă la ea. La școală venea totdeauna bine pregătit, nici când nu se scuza că n'ar fi învățat, cu toate că era plâpând, palid și din cale afară prea domol, semn că nu era sănătos.

Înainte cu 3—4 săptămâni Ionel Sârbu n'a mai venit la școală. S'a îmbolnăvit grav. O febră tifoidă l-a răsturnat la pat și trupul lui plâpând n'a fost în stare să reziste unei boale atât de cumplite. Zadarnică a fost îngrijirea medicilor, zadarnică și frământarea părinților și a rudeniilor, Ionel slăbea din zi în zi, până și-a pierdut conștiința și s'a stins, ca o lumină care nu mai are nici feștilă nici său. S'a stins în Sâmbăta lui Lazar, în preția Duminecii Floriilor, într-o frumoasă zi de primăvară, când atâția pomi sunt înfloriți iar în biserici se aduc flori de sălcii întru preamărirea Domnului.

A fost înmormântat, cu mare jale, petrecut la groapă de toți profesorii și elevii rămași în Blaj, în Lunia Mare, când facem pomenirea preafrumosului și fericitului Iosif, fiul patriarhului Iacob. Iacob plângea pentru pierderea lui Iosif, și cel plin de virtute șede în căruță, ca un împărat cinstindu-se.

Și părinții lui Ionel plâng pentru pierderea lui. Și cu tot dreptul, căci el a fost cel mai bun elev al clasei și între cei mai buni ai liceului. Îl deplângem și noi, profesorii lui, și ni-se rupe inima de durere știindu-l dispărut dintre noi.

Să ne mângăiem cu toții, și părinți, și frați, și surori, și neamuri, și profesori, și colegi, cu ceace adauge condacul din Lunia Mare: „și cel plin de virtute (adecă Iosif) șede în căruță, ca un împărat cinstindu-se”, căci și Ionelul nostru, care a fost cinstea și hărnicia în trupată și prin urmare plin de virtuți, nu este pierdut, ci șede în căruța raiului, ca un împărat cinstindu-se.

În veci pomenirea lui!

Prof. Iuliu Maior

Hristos a înviat!
Sărbători vesele și fericite
dorim tuturor cititorilor și bi-
nevoitorilor gazetei noastre!

DELA REDACȚIE. Pentru sfintele sărbători ale învierii, în săptămâna luminată gazeta noastră nu se tipărește. Numărul viitor apare Joi, în 23 Aprilie.

Vizită arhierască. I P. Sf. Sa Episcopul Valeriu Traian Frențiu al Orăștilor, a vizitat săptămâna trecută școalele din Beluș. Liceul de fete a organizat în cinstea Excelenței Sale o frumoasă serbare cu program bogat.

Reduceri de sărbători pe C. F. R. Din prilejul sfintelor sărbători ale Paștilor, Direcțiunea generală C. F. R. a făcut o reducere de 50% la prețul tuturor biletelor, cu toate trenurile și pe toate liniile. Această reducere s'a acordat din 9 Aprilie, orele 12, până în 17 Aprilie orele 12 noaptea.

Principesă îngrijitoare de bolnavi. Principesa Maria Iose, soția Prințului moștenitor al Italiei, a plecat săptămâna trecută pe frontul de luptă din Abisinia, unde va îngriji de soldații răniți. Ea a urmat cursurile unei școli de infirmiere (îngrijitoare de bolnavi), și astfel a ajuns să-și poată îndeplini o veche și arzătoare dorință.

Fapta frumoasă a unei reuniuni de femei. În ziua de 29 Martie s'a sfințit în biserica unită din Bicaz Jud. Hunedoara un rând nou de halne bisericesti, împodobit întreg cu mână, fir cu fir, pe stofă de mătasă veritabilă de către membrele „Reuniunii de femei”. Cusătura este alcătuită din motive românești. Felonul are în spate chipul Maicii Domnului cu Iesus în brațe. Acestea odăjdii sunt de-o mare frumusețe și fac mare onoare nu numai femeilor cari le-au cusut, ci și bisericii și satului întreg. Iată o pildă frumoasă care ar trebui urmată pretutindeni.

Au fost prinși „strigoli” din Dumbrăveni. Locuința unui bătrân din Dumbrăveni era bătută, aproape în fiecare seară, cu pietre. Sergenții au stat la pândă, dar câteva zile n'au reușit să prindă pe răufăcătorii. Lumea a început să vorbească de strigoi cari ar turbura somnul bătrânului. Iată însă că „strigoli” au fost prinși. Ei sunt niște băieți de prăvălie cari își petreceau de vâlva pe care au stărnit-o. Ei au fost arestați și odată cu aceștia s'a terminat și povestea strigolilor dela Dumbrăveni.

Cutremur de pământ. Săptămâna trecută s'a produs un mic cutremur de pământ. A fost atât de mic încât n'a fost simțit decât de aparatele așezate anume la un laborator din București. Gara pe unde au răsunat turbările din mijlocul pământului, se pare că e în jurul Mării Mediterane, cam în Grecia.

A adormit conducând automobilul. Un autobuz trecea săptămâna trecută prin dreptul comunei Țigandru, îndreptându-se spre Tg. Mureș. Deodată s'a răsturnat într'un

șanț. Singurul călător care se afla în el, numit Cădea Zacheu, s'a ales cu piciorul rupt și a fost dus la spital. S'au făcut cercetări și a fost găsit vinovat din nenorocire șoferul, care a adormit la cârma automobilului. El va fi judecat și pedepsit, așa după cum se cuvine, căci trebuie să stai pururea treaz atunci când ai în mână soarta altora.

Mușcați de câne turbat. Sâmbăta trecută, dimineața în zorii zilei, un câne a sărit zidul din curtea unei case și a început să fugă năprasnic pe stradă. A sărit la primul trecător întâlnit și l-a mușcat. Tot așa au pățit încă alți trei. Un alt trecător văzând cânele înfuriat și dându-și seama că e turbat, a scos revolverul și l-a împușcat. Cel mușcat au fost duși imediat la clinică.

Mașina de sburat în slujba mântuirii sufletelor. Un preot catolic din America de Nord cu numele Schalte, ca să poată cerceta pe credincioșii risipiți prin ținuturile îndepărtate ale Canadei, se folosește de aeroplan. „Preotul sburător”, cum se numește acest părinte curajos, a răsbătut astfel peste opt mii de chilometri și a dus mângăierile credinței prin toate salazele omenești din ținuturile de noapte ale Americii, până în ghețurile veșnice ale Nordului. Sărmanii creștini, trăitori în risipire prin codrii și printre stoi, i-au primit cu lacrimi de fericire.

Furtună ucigătoare. Peste ținutul orașului Cordella din America de Nord s'a deslănțuit de curând o furtună isgrozitoare. Vântul năpraznic a dărâmat case, a stricat gospodăriile. Știrile sosite în preajma sfintelor sărbători vorbesc de 40 de oameni uciși de uragan și de 400 de răniți.

Morari ticăloși. În județul Satu-Mare a fost judecat de curând un morar cu ajutoarele lui, cari lucrau cu cântar dres și înșelau pe clienți la măsurat. Cântarul avea un meșteșug de arăta greutatea voită de morari, nu cea adevărată. Morarul a fost condamnat la o lună temniță și 500 lei amendă, iar ajutoarele lui la câte 300 lei amendă.

Revizionisți neastâmpărați. La tribunul din Dumbrăveni se va judeca procesul ziaristului ungar Simion Ladislau. Acesta a publicat într-o gazetă ungurească o chemare la o adunare revizionistă în Diclosământin. — La același tribunal se va judeca procesul preotului sas din Bălcacia Friederich Höhsman. Acest preot sas, care mănăcă pita statului român, a așigat o hartă a Ungariei, în granițele căreia e trecută și Transilvania. Hărți de acestea au făcut Ungurii multe, și ele arată gândul neodihnii revizionisți de a trece Transilvania la Ungaria. Cel cari mănăcă pita statului și apoi lucrează împotriva lui, ar trebui pedepsiți cu cea mai mare pedeapsă.

Condamnați pentru omor. În anul trecut, un cioban din Bohoț (Jud. Făgăraș) a fost omorât de soldatul Moise Aldeș, la îndemnul unui nepot al ciobanului care râvnea la moștenire. Păgâneasca faptă, săvârșită în totunerecul nopții, a fost dată la iveală și cei vinovați au fost duși în fața judecătorilor ca să-și ia cuvenita pedeapsă. Tribunalul din Făgăraș a condamnat pe cei doi vinovați la muncă silnică pe viață.

S'a spânzurat în glumă. Un copil din Arad, numit Ioan Poșa, de 13 ani, se juca în ziua de 1 Aprilie împreună cu alți copii. Făceau fiecare glume de 1 April. Deodată, Ioan Poșa spune tovarășilor de joacă: „Am să fac acum o adevărată glumă de 1 April. Mă spânzur”. Și a plecat copilul, cellalți, cre-

zând că glumește, nu l-au mai căutat. A doua zi, mamă-sa l-a găsit spânzurat în podul casei. Te gândești, când auzi asemenea vești, ce duh rău a răvășit mințile până într'atâta încât copiii mici își fac seama singuri?

N'a vrut să se facă rabin. Tânărul Ludovic Solomon, de 14 ani, de fel din com. Tura Lung (jud. Satu Mare) era îndemnat de părinții săi să urmeze o școală ca să se facă rabin. Tânărul nu voia nici decum și când a văzut că părinții săi n'au de gând să-l lase în pace, a fugit de-acasă. Nu s'a oprit până la Bistrița unde a fost prins de poliție. Părinții săi au fost înștiințați ca să-l ducă acasă.

Vom avea bumbac. Ministerul Industriei și Comerțului a făcut săptămâna trecută două învoeli, cu Grecia și cu Japonia, pentru cumpărare de bumbac. Din Grecia vom aduce bumbacul pentru lemnele ce le trimitem acolo. Se pare că sunt în târg învoeli și cu alte țări.

Au căzut dela o înălțime de 6 km. Două rusoi, vestite prin curajul lor, au sărit săptămâna trecută cu parașuta dintr'un aeroplan care se afla la o înălțime de 6 km. Parașuta nu s'a deschis și cele două tinere au pornit cu lățeală cumplită spre pământ. Trupurile lor au fost făcute bucăți. Una dintre ele a fost toamna trecută la București împreună cu un grup de aviatori ruși.

Mașină care știe coti. Un inginer englez a inventat o mașină care știe coti, cu glas tare, cărți, scrisori și documente. Mașina aceasta folosește orbilor. Ea a fost inventată încă din 1914 dar nu s'a putut pune în vânzare căci costa prea mult. Din cea veche s'a făcut una nouă, ieftină care poate fi cumpărată de oricine.

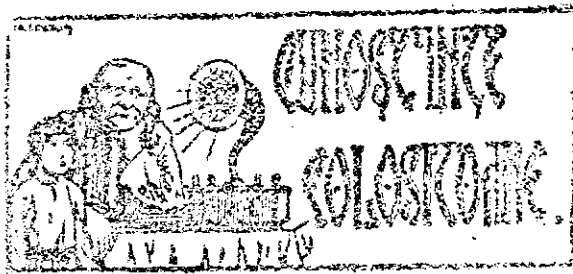
Hoaja de păgubașă. Femeia Ghertruda Hendrich din Zagăr s'a plâns postului de jandarmi că l-s'a furat din podul casei un porc tăiat, pus la fum, și 20 kg. de untură. Jandarmii au făcut cercetări și au descoperit că hoaja e... păgubașă. Porcul adevărat era acasă dimpreună cu untura.

Au fost îngropați de vii. Săptămâna trecută s'a întâmplat o cumplită nenorocire într'un oraș din Siria, (Asia). Acolo se lucra la un muzeu care era plănuit mare de tot. Lucrau acolo sute de muncitori. Lucrările erau aproape pe terminate. Deodată schelăria clădirii s'a prăbușit și deodată cu ea au căzut zidurile. 50 de muncitori au fost îngropați de vii sub dărâmaturi.

A fost călcat de tren. Într'o seară din săptămâna trecută, o patrulă de soldați făcea inspecție la niște vagoane din gara Galați. În timp ce erau tocmai pe linie, mai multe vagoane împinse de o locomotivă, au prins sub roți pe caporalul de jandarmi Manole Pastică. În câteva secunde, trupul nefericitului soldat a fost făcut bucăți.

Pățania unui neamț care n'a vrut să voteze. În algeriile care au avut loc în Germania de vreo două săptămâni, un neamț n'a vrut să voteze. La câteva zile după aceasta, consătenii lui l-au scos afară din casă, l-au legat un carton de grumaz, pe care era scris „toate voturile pentru Hitler”, și l-a purtat așa, de răul lumii, pe ulițele satului. Cel care n'a vrut să voteze era muncitor la o fabrică. A doua zi însă a fost dat afară dela lucru.

Intrunire colegială. Absolvenții școlii normale din Blaj seria 1926 sunt rugați a trimite adresele la Spineanu Ioan Inv., Spini, j. Târnavă-Mică, pentru a primi instrucțiuni în vederea intrării ce va avea loc în 10 Maiu.

Povestea ouălor de Paști

Obiceiul de a roși și ciocni ouă pe la Paști e foarte vechiu. În biserica creștină acest obicei a fost încă din celea dintâi zile ale vieții sale. Se spune, că cel dintâi ou roșu a fost dat împăratului Tiberiu de Maria Magdalena, când i-a vestit învierea Mântuitorului.

Într'o frumoasă poveste religioasă se spune, că în dimineața Invierii, Domnul Hristos a ieșit înaintea unui grup de femei, cari mergeau la Ierusalim să vândă ouă și le-a spus:

— Mergeți și spuneți învățăceilor mei, că am înviat și să nu mai plângă.

Femeile au căzut cu fața la pământ și după ce i-s'au închinat, una dintre ele a zis:

— Să ne dai, Doamne, un semn, căci altfel nu ne vor crede!

Atunci Mântuitorul a întins mâna peste oușul cu ouă al femeii și toate ouăle s'au colorat în roșu, pentruca astfel mulțimea văzând minunea, să creadă în celea povestite de femei.

De atunci, se spune a rămas obiceiul să se roșească ouă pe la Paști.

Obiceiul ouălor roșii dela Paști, nu e numai la noi. Toate neamurile creștine au acest obicei.

În Franța, pe vremea lui Ludovic XIV, însuși regele, după slujba Invierii împărțea ouă roșii, argințite și aurite tuturor curtenilor săi.

În Anglia, pe la Paști părinții pun ouă roșii prin tufe, prin șuri și prin colțuri ascunse. Copiii, în dimineața Invierii, se scoală și caută peste tot locul, întrecându-se unul pe altul, să adune cât mai multe ouă. Ei știu și cred că iepurii le-au adus și trebuie căutate pretutindeni.

În Italia au fost descoperite morminte în cari s'au găsit oușuri cu ouă, ce însemnează învierea.

Vopsirea ouălor de Paști se face, cufundându-se ouăle într'o apă colorată. Cel care vopsia ouăle a băgat de seamă, că oul nu se colorează la fel peste tot locul. De multeori ieșeau pe tepe ou. Și cercetând cauza, a găsit că oul nu se colorează la fel, fiindcă l-a murdărit de grăsime de pe mână, ori de ceară. În felul acesta s'a ajuns la pictarea ouălor, cu ajutorul cerei de albine, în toate formele.

La noi, mai ales, se pictează pe ouăle de Paști forme de unelte, ca vârtejnița, fierul plugului, grapa, plasa, sita, acul și crucea, apoi feliurite flori și chipuri de animale, ca ghiocelul, vioreașca, floarea păinii, floarea de mușeșel, frunza căpsunii, goanga, cocoșii, berzele.

Multe ouă de Paști se împodobesc cu minunate forme de cusături, așa de frumos pictate par'că ar fi adevărate împunsături de ac.

În unele ținuturi, cojile ouălor de

Paști nu se aruncă, ci se îngroapă în pământ. Rostul acestui obicei este de a vesti și celor cari dorm sub pământ, că a sosit primăva și să sărbătorește Învierea Domnului, deci e timpul să se bucure și ei de aceasta sărbătoare.

Ouale de Paști sunt un simbol. Ouăle vopsite ale femeilor cari mergeau la Ierusalim vesteau învierea Mântuitorului. Ouăle vopsite de Paști, vesteau și învierea noastră, curățirea de păcate și renașterea noastră sufletească. Să ciocnim deci cu gânduri bune și cu inimă curată.

Ion Popu-Câmpeanu

Ne trebuie altă plugărie

Suntem în urma tuturor țărilor din Europa ca producție de bucate și ca producție de poame

Reforma agrară săvârșită sub domnia Regelui Ferdinand în țara românească, pe lângă marile foloase că s'au împroprietărit toți țărăni, dându-li-se pământ pentru cultivarea condițiilor ușoare, a avut și o urmare foarte răă: Pornind dela început, pământul cu care s'au împroprietărit, în cea mai mare parte, n'a lăsat așa după cum se cerea, pentru a da o producție mare, potrivit calității lui. Acești au s'a făcut din nou două motive: una e terenii împroprietăriți nu aveau animale de lucru, iar în al doilea rând nu aveau bani capitalul de lipsă. Statul prin instituturile sale însă a sătat a potoli și acest mare neajuns, văzând țărănilor, prin cooperativele sătești, uneltile agricole de lipsă, pe prețuri mici, iar prin cooperativele de credit cari sunt blănișă populare dându-le împrumuturi ieftine.

Cu toate acestea îmbunătățiri prea mari nu s'au făcut. Cărmuitorii noștri au făcut mai multă vorbă, decât fapte, pentrucă e greu a trece dela vorbe la fapte. Fiecare ministru de agricultură a căutat să aducă, pe toate liniile însemnate îmbunătățiri, a căror rezultate însă nu se prea văd, căci țara noastră, spre marea noastră rușine, cu toată calitatea bună a pământului, a rămas ultima în ceea ce privește producția la hectar. Țara noastră produce la hectar numai 9,5 chintale grâu, pe când D. nemarca, care stă în privința aceasta în fruntea tuturor țărilor din lume, 28,6 chintale, cu toate că are un pământ și o climă mult mai nepotrivită decât a țării noastre. La porumb, Austria stă în frunte cu 20,8 chintale și noi ești din urmă cu 11,2. La orz, Danemarca în frunte cu 27,8 chintale la hectar și noi tot ești din urmă cu 5,9.

La suprafață de 12.751.636 hectare, adică 42,34% teren arabil, producția va trebui să fie mai mare, atât cantitativă cât și calitativă, dacă în țară la noi s'ar face o lucrare a pământului în mod judecat, în mod cinstit.

Aceiași poveste o putem vedea la pomi și vii. La un număr de aproape 87 milioane pomi roditori, răspândiți pe o suprafață de 613.357 hectare, hectare în care se cuprind și vița de vie, avem o producție atât cantitativă cât și calitativă nesatisfăcătoare, de 10-14 kg de fructe, pe când în alte țări producția este de 25-45 kg.

Socotind producția unui pom doar numai la 100 lei, vom constata că pomicultura noastră reprezintă o sumă de abia opt miliarde lei, ceea ce însă reprezintă o parte nesemnificativă în comerțul de fructe din Europa, unde România participă abia cu un export de 500 milioane, față de valoare totală de 72 miliarde.

arde ce reprezintă comerțul total de fructe al Europei.

Iată, după datele ministerului de agricultură, exportul nostru pe calități de fructe făcut anul trecut: mere și pere 9 milioane 383 kg., mere uscate 11.625 kg., struguri 2 milioane 581 kg., nuci la coaja 5 milioane 700 mii kg., prune uscate 3 milioane 819 mii kg., nuci cojite 664.373 kg., prune proaspete 259.600 kg., caise 64.704 kg și gutui 13.320 kg.

În fața acestor rezultate se impune un singur gând, gândul unei munci conștiincioase în toate ramurile, pentru ca să nu rămânem de rușine în fața popoarelor din Europa.

Cu acest gând să pornim, iubii cititori, în brazda noii primăveri de muncă sănătoasă și frumoasă!

Olimplu I. Barna

Febra aftoasă

(Boala de gură și de picioare a vacilor).

Febra aftoasă, numită de popor „boala de gură și de picioare” este o boală lipicioasă care se ivește mai cu seamă la vaci și boi și mult mai rar la oi, capre, porci, câini și pisici. Oamenii cari îngrijesc de animalele bolnave încă se pot îmbolnăvi de această boală.

Febra aftoasă este așa de lipicioasă și se ia așa de ușor dela un animal la altul, încât este de ajuns ca într-o ciurdă de vite numai una singură să se îmbolnăvească, pentru ca ea să îmbolnăvească pe toate celelalte vite din sat. Această molipsire se datorește faptului că microbul bolii se păstrează viu mult timp în natură și apoi împreună cu praful este luat de vânt și dus la mari depărtări, unde, dacă este mâncat de vreo vacă, îi produce boala. Microbul acesta mai poate fi răspândit de oamenii cari îngrijesc de animalele bolnave, apoi de câinii și pisicile din curte, dar mai cu seamă de șobolenii cari își au culcușul în grajdurile vitelor. Astăzi este lucru dovedit că în corpul cloșanilor microbul febrei aftoase se păstrează multă vreme și dela ei se îmbolnăvesc vitele noastre. De aceea sfătuiesc pe toți crescătorii de animale să distrugă pe toți cloșanii din grajduri sau din camere, căci ei întrețin boala și o răspândesc mai departe animalelor sănătoase.

Semnele bolii. Această boală se arată sub două forme; o formă ușoară și una gravă.

1. *Forma ușoară* se arată prin febră sau temperatură ridicată de 40°—41°. Animalul mănâncă puțin. După 2—3 zile începe să scadă, în schimb în gură, pe gingii, pe buze și pe limba se ivesc niște bășicuțe mici, de culoare albă, numite afte. La unele vaci aceste bășicuțe se ivesc pe uger și între unghiile picioarelor. În scurt timp aceste bășicuțe se sparg și în locul lor rămân niște răni mici. Din cauza acestor răni vacile nu mai pot mânca și înghiți

bine, pufoaie din buze parc'ar avea o pipă în gură, scrâșnesc din măsele și le curg balele neîncoțat.

Vacile, cărora bășicuțele le-au apărut între unghii, nu se mai pot ține pe picioare, fiindcă aceste bășicuțe sunt foarte dureroase, stau mai mult culcate, iar dacă le silim să meargă, șchio-pătează. Dacă rănila dela unghii nu sunt bine și din vreme îngrijite, se pot întinde sub unghie și să producă descălțarea sau căderea unghiei.

Când bășicuțele apar pe uger, ele se ivesc mai cu seamă pe sfârșul țâțelor, facând vacile cu lapte, din cauza durerilor, nu se lasă a fi mulse.

Această formă ușoară de boală poate dura până la 15 zile, dar în majoritatea cazurilor toate vitele bolnave se vindecă.

2. *Forma gravă* se datorește diferiților microbi străini cari, după ce au căzut pe rănila pricinuite de forma ușoară a bolii, dau naștere la diferite alte boli cari înrăutățesc sănătatea animalului și-i agravează boala. Astfel se produce infecția ale unghiilor, umflarea încheieturilor dela picioare și boala ugerului, dar mai cu seamă se îmbolnăvește inima și plămânul. Vacile cu boli la inimă și la plămâni, încep să slăbească dela o zi la alta, li-se micșorează cantitatea de lapte, părul începe să crească și să se sârbească ca la urs, se obosesc foarte repede, suflă greu și se înadușesc dacă sunt puse la jug și în urmă mor.

Cum se produce boala? Microbul acestei boli se găsește în mare cantitate în bășicuțele din gură, de pe uger, de pe unghii și în sânge. Între unghiile picioarelor microbii se pot găsi și după 6 luni dela vindecarea animalului. De aceea e bine ca unghiile să fie curățite și spălate în fiecare zi, tot timpul cât vaca este bolnavă. În balele cari curg neîncoțat din gura vitei bolnave, se găsesc acești microbi, cari căzând pe diferite alimente le infectează și apoi dacă sunt mâncate de vacile sănătoase, acestea se îmbolnăvesc.

Tratamentul. Fiindcă această boală este foarte lipicioasă, medicii veterinari sunt obligați de lege să aplice cu stric-

tețe măsurile de poliție sanitară, pentru ca boala să nu se întindă și la comunele vecine. De aceea comuna unde s'a ivit această boală va fi pusă sub carantină și se vor opri târgurile. Deasemenea paiea, fânul și orice alt nutreț făcute pe hotarul comunei infectate, nu se vor putea vinde în altă comună fără autorizația medicului veterinar. Mai mult chiar nici vitele sănătoase din comunele vecine nu vor fi lăsate să treacă pe drumul care trece prin comuna infectată, pentru ca să nu se îmbolnăvească și să ducă cu ele boala și în comuna lor.

În ce privește tratamentul vitelor bolnave se va face astfel. Rănila din gură, dela uger și dintre unghii se vor spăla în fiecare zi cu o soluție de piatră acră 10‰. Pe gură se va da animalului bolnav un purgativ oarecare, fie ulei de ricin, fie sare amară, iar ca hrană se va da iarbă verde, turte sau tărâțe amestecate cu apă, urlială de orz sau de ovăș, adecă alimente moi, pe care vita să le poată mânca mai ușor.

Vitele grav bolnave vor fi tratate de medicul veterinar prin injecții cu ser antiaftos.

Cele sănătoase, ca să nu se îmbolnăvească, vor fi vaccinate. Imunitatea obținută durează 6 luni de zile.

Dr. Ioan Seiceanu
medic veterinar

STRASTNIC

care cuprinde rânduiala sfințelor și dumnezeiților slujbe din săptămâna Patimilor, acum întâia oră tipărit cu litere străbune legat Lei 270.

PROHODUL

Domnului Nostru Isus Hristos

Prețul Lei 20

Banii se trimit înainte, altfel comanda se expediază cu ramburs.

Se află de vânzare la

Librăria Seminarului,
BLAJ

clăsim preferințele femeilor
se consumă cu plăcere și în cele mai frumoase
SCHMOLL PASTA S.A. București

„Astra” Culturală
Despărțământul județean, Blaj
deschide după Paști
O școală țărănească
:: pentru fete ::
la Școala de menaj din Blaj
□
Se primesc fete între 18—24
ani. Școala ține 3 săptămâni. — In-
formațiuni la Redacția gazetei
„UNIREA POPORULUI”

Apărare contra secetii

Oricât de mult ne-ar supăra această știre, trebuie să o luăm în serios. Ne amenință din nou seceta din anii trecuți. Ploile căzute sunt atât de puține, încât putem spune cu drept cuvânt că dacă nu vom face tot ce ne stă în putință împotriva secetii, îi vom suferi urmările.

Ce putem însă face?

Să grăpăm bine holdale, lucerna, trifolul, rapița, secara, pășunile, și însă acuma primăvara, mai de multe ori după altă.

În anul trecut plugarul Ion Nicoară din comuna Satul Nou, județul Cetatea Albă, și-a grăpat grâul de toamnă, îndatăce s'a desprinsăvârșat. L-au răs ceilați vecini. El însă nu s'a lăsat, și la două săptămâni după prima groapă, i-a mai tras una. Pe la începutul lui Mai a căzut o ploiecișă și cum grâul nu era prea crescut, i-a mai dat a treia grăpă.

Ce credeți, ce s'a întâmplat?

Ion Nicoară, cu toată seceta cea mare, a avut 800 kgr. grâu la hectar, pe când ceilalți săteni, ce-și radeau de el, au avut numai 50 de kilograme.

Grăparea este cel mai important mijloc de apărare împotriva secetii. O grăpare face cât două ploii bune.

Semănați îndatăce ați arat, semănați îndatăce ați grăpat. Nu lăsați pământul să se svânte.

Ceice ne vor azulta, vor avea resoltă bună și frumoasă. Iacăpăinații și proștii vor trege scurta.

Cărți nouă

Părintele Iosif Tălmăcel: O vorbă la ureche: 1936. Tipografia „Serfica”, Săbăoani — Roman. Prețul 5 Lei.

Părintele călugăr franciscan Iosif Tălmăcel ne șoptește aici o vorbă la ureche și această vorbă este iutrebarea: „De ce nu te spovedești?” Unii răspund: „Măși spovedi, dar nu am am timp”, „spovada nu este după ideile mele”, „eu nu mă spovedesc unui om”, alții că „mă voi spovedi mai târziu, mai spre bătrânețe”. Tuturora le răspunde foarte drăguț și cu multă bună-tate păr. Tălmăcel. Tocmai de aceea, dacă avem vreun prieten care nu s'a spovedit de mult, să-i cumpărăm această cârtică și să i-o trimitem ori să i-o predăm, și poate că l-am câștigat pentru împărăția cerurilor.

Toma Cocișiu: Metodul activ și creator în educație. Tipografia Seminarului Blaj. 1936, prețul 10 Lei.

Di Director al școlii primare de stat din Blaj — care conduce de 5 ani o școală de experiență la Blaj cu aprobarea Ministerului, care a mai scris și alte lucrări despre creșterea copiilor și pe care-l cunosc prea bine și cititorii noștri din anii trecuți când scria regulat și la „Unirea Poporului” — a scos cârticica cu titlul de mai sus casă arete metoda (felul) cum se învață la școala de experiență a D. Sale. Și să știți că felul de a învăța la școala de experiență a Domnului Director Toma Cocișiu vrednicește să fie cunoscută de cât mai mulți învățători și preoți, pentru că e interesant și, ceace ne bucură și mai mult, original românesc. Bucurându-ne din inimă de sporul făcut de Domnul Director Toma Cocișiu, am fi foarte fericiți dacă ceice se ocupă de educația (creșterea) tineretului l-ar și înțelege și sprijini. (I. Mator)

Poșta gazetei

Batin, Someș. — Ne bucurăm din inimă că gazeta noastră Vă place și o găsiți „una dintre foile celea mai bune, atât pentru popor, cât și pentru intelectuali”. Publicăm cu plăcere vești de pe „plaurile someșene” precum și articole cari pot să fie gustate de cetitorii de pe sate. În acest scop Vă rugăm să păstrați în tot ce ne veți trimite graiul înțeles de popor, fiindcă gazeta noastră este scrisă în locul întâiu pentru săteni. Cuvinte ca *scepticism feroce*, *viteza materialismului*, *mers evolutiv*, nu le înțeleg cetitori

cei mulți. Știrile încă trebuie să fie scurte și arătate numai *faptele*. Așteptăm o colaborare de acest fel!

AVIZ

Aducem la cunoștința onoratului public, dornic a edifica, că am deschis în orașul Blaj Str. Regina Maria No. 4 (curtea Librăriei „Cartea Românească”) un

birou de arhitectură

Ne ocupăm cu toate lucrările de proiecțiuni și edificare de orice fel și stăm la dispoziția celor interesați cu îndrumările noastre tehnice, pe lângă condițiunile cele mai favorabile.

Rugăm sprijinul On Public.

(1-3) Cu stimă: **„ARCHITECTURA”**
Intreprindere de proiecte și construcțiuni.

AVIZ

Din încredințarea mai multor stupari din județul Târnava-Mică, prin aceasta convocăm pe toți stuparii din acest județ, la o consfătuire, în scopul constituirii unei asociații. Consfătuirea va avea loc la Blaj în 16 Aprilie a. c. orele 10 a. m. — joia după Paști — în sala de gimnastică a liceului de băieți.

Demetriu Ban

Spineanu Ioan

(384) 1-1

În toată vremea

să ne îngrijim de mântuirea sufletelor noastre, ceace mai ales prin citirea cărților creștinești putem ajunge.

Citiți așadară

„Cărțile Bunului Creștin”, cari apar la Blaj, scrise pe înțelesul tuturor de păr. prof. I. MAIOR
Iată numerii apăruiți până acum:
Nr. 1, 2 și 3 s'au epuizat (s'au vândut toți),
No. 4. Darul lui Dumnezeu, ne arată

cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cârticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. **Adevărata fericire**, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei.

No. 6. **Taina Spovedaniei**, ne dă toate îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conștințându-se și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. **Tălcuirea apostolilor** din **Duminecile de peste an**, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari îi cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. **Legea strămoșească**, ne arată care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. **Tălcuirea Evangheliilor** din toate sărbătorile de peste an, nici una mai trebuie recomandată. Trebuie să o citească fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. **Tălcuirea apostolilor** din toate sărbătorilor de peste an, în care tot creștinul află explicații apostolii, cari sunt mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. **Taina tainelor: sfânta cuminecătură**, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată în an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei, celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. 12. **Sfânta Liturghie, jertfa Legii Noului**, ne arată, cari sunt părțile sfintei liturghii, ce foloase ne aduce, pentru cine când și unde se poate sluji; biserica și părțile ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. liturghii și altele de folos pentru oricare creștin. 110 pagini cu 12 lei.

No. 13. **Durerea, sora noastră nedespărțită**, este cea mai nouă broșură pe care cu siguranță o va ceta fiecare creștin, pentru că numai citind această cârticică se va putea mângăia în durerile și necazurile vieții. 152 pagini cu 12 lei.

„Fetița Orfană”

Feerie muzicală în 2 acte

Text de A. MELIN

Muzica de N. OANCEA

Piesa de teatru pentru tineretul școlar, primită atât de calduros pretutindeni și reprezentată în sute de sate și orașe, poate fi ușor reprezentată ori unde.

Notele muzicate pentru cântările din text, au apărut de curând și se află de vânzare la

Prețul

Cartea cu textul . . . Lei 10
Notele, 8 pagini mari, „ 20

La comanda prin poștă, banii se trimit pe înainte, prin mandat postal, la cari se adaug 5 Lei pentru porto. Cu ramburs nu se trimite.

Librăria Seminarială din Blaj